

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश

ॐ | सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः | ॐ

जैनो संघश्चतुर्धा भवतु विविधसद्ज्ञानसंपादिलासी
श्रेयः सामाजिकं यद्विलसतु सततं तत्र पूर्णप्रभावि ।
भक्ति श्रीमद्गुरुणां प्रसरतु हृदये भावपूर्णप्रकाशो
'आत्मानन्द प्रकाश' ह्यभिलषति सदा मासिकं चेतसीति ॥१॥

पु. १६. { वीर सं. २४४५-चैत्र. आत्म सं. २३ } अंक ९ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशिका.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ
१	श्री वीर धर्मनी स्तुति. ...	२११	५	हुज्जत स्वभाव. ...	२२१
२	केटवाक प्रास्ताविक श्लोको... २१२	२१२	६	जैन भेद स्थापनानी अगत्य. ...	२२२
३	पुण्य पाप कुलक-व्याख्या.. २१४	२१४	७	विश्वमां आत्मानुं स्थान. ...	२२२
४	सत्य मित्रतानुं स्वप्न. ... २१५	२१५	८	श्री लक्ष्मीभर स्तोत्र अनुवाद(पद्य). २३६	२३६

वार्षिक भूख ३१. १) दफात पर्यं आना ४.

आनंद प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लखुबाबुभायें छापी-भावनगर.

Indla સભાના માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને લેટ.

થો આ સભાના લાઇફ મેમ્બરોને લેટ આપવા માટે તૈયાર થયા છે, What has 1 મેમ્બર બંધુઓને પોસ્ટેજ પૂરતા પૈસાનું વી. પી. કરી ચૈત્ર શુદ્ધ our central unit કલવામાં આવશે જેથી તે સ્વીકારી લેશે તેવી નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

- ૧ શ્રી ગુરુગુણમાળા. મૂળ સાથે ભાષાંતર. ૨ શ્રી અધ્યાત્મમત પરિક્ષા. મૂળ-ભાષાંતર
- ૩ શ્રી સંવેગદુમકંદલી „ ૪ શ્રી શત્રુજય મહાતીર્થ સ્તવનાવળી.
- ૫ શ્રી અક્ષયતપનિધિ. ૬ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ.

મહાન યુદ્ધના પ્રસંગને લઈ છાપવાના કાગળો તથા છપામણી, બાઈડીંગ વિગેરેની મોંઘવારી છતાં પુસ્તક પ્રસિદ્ધિનું કાર્ય શરૂ છે.

હવે પછી ઉપદેશ સાથે કથાનક ગ્રંથો કે જેના ભાષાંતરો થાય છે, તે છપાવવાનું કાર્ય શરૂ થશે. આ સભાનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધિ કાર્ય સતત ચાલતું હોવાથી ઘણા બહોળા પ્રમાણમાં ગ્રંથો છપાણા છે-છપાય છે. સભાસદોને લેટ અપાણા છે-અપાય છે. એક નાની જુદા લાઇબ્રેરી થાય તેટલા ગ્રંથો અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને લેટ અપાઈ ચુકેલ છે જેથી આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થઈ બીજા ધાર્મિક લાભો સાથે આ લાભ પણ લેવા જેવું છે.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને સૂચના.

“શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ.”

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને આ વર્ષે લેટની બુકનો નિર્ણય થઈ ગયો છે. માસિકનું આ સોળમું વર્ષ ચાલે છે, જેને માત્ર ત્રણ માસ બાકી છે. આ વર્ષે ઉપરોક્ત નામનું પુસ્તક અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને લેટ આપવા માટે મુકરર થયું છે. દરવર્ષ કરતાં આ વર્ષની લેટની બુક જેમ એક અપૂર્વ અધ્યાત્મજ્ઞાનની છે તેમ દરવર્ષ કરતાં વધારે મોટી થશે. જેની સવિસ્તર હકીકત હવે પછી આપવામાં આવશે.

શ્રીસુસઠ ચરિત્ર (પ્રાકૃત.)

ઉપરનો પ્રાકૃત પરંતુ સરલ અને ચરિત્રનો ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. સંસ્કૃત-પ્રાકૃતના અભ્યાસી માટે તે ઉપયોગી છે. કથા પણ રસિક છે. જોવે તેઓએ અમારી પાસેથી મંગાવે. કિંમત મુદ્દલ કરતાં પણ ઓછી રાખવામાં આવી છે. કિંમત માત્ર બે આના પોસ્ટેજ ભુદ.

આ માસમાં દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શાહ અમૃતલાલ હર્લલદાસ. ૨૦ ભાવનગર. ૫૦ ૧૦ ૧૦ મેમ્બર.

શ્રી આત્મમાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यज्जिन्मूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकदुकडुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૫, ચૈત્ર. આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૧ મો.

શ્રી વીરધર્મની સ્તુતિ.

(શાદ્દેલ વિકીકિત.)

સ્થાપે શુભ પ્રભા સદા અવનિમાં જે ધર્મના તત્ત્વની,
પામે જ્યોત્ મોલન યુદ્ધ ઉલ્કો વેગે દશા અંધની;
ભસ્મીભૂત કરે છે જગત જનના જે કર્મ અગ્નિ થઈ,
તે રાત્રે પ્રભુ વીરના ધરમનો નિત્યે રવિ વિજયી.

વિ.

૨૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક આસ્તાવિક શ્લોકો.

પદ્યાત્મક ભાષાંતર સહિત.

લે૦ રા. રા. કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી. (ભાવનગર).

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮૯ થી આગળ.)

ત્યક્ત્વાપિ નિજપ્રાણાન્ પગદ્વિતચિદ્નં સ્વલઃ કરોત્યેવ ।
કવલે પતિતા સદ્યો વમયતિ મક્ષિકાઽન્નમોક્તારમ ॥

(દોહરા.)

પડી ગ્રાસમાં મક્ષિકા, ખુએ પલકમાં પ્રાણ;
જમનારાને પણ કરે, વગન કરાવી હાણ.
ખલજનની પણ જગતમાં, જાણે એવી રીત;
પ્રાણ તજીને પણ કરે, પરહિત વિદ્ય ખચીત.

અનુસરતિ કરિકપોલં ભ્રમરઃ શ્રવણેન તાડ્યમાનોઽપિ ।
મળયતિ ન તિરસ્કારં દાનાન્ધવિલોચનો નીચઃ ॥

(રૂચિરા છંદ.)

હાથીના કણ્ઠોની ભમરા ઉઘ્ર આપડો ખાચે રે,
તોપણ તેની પાછળ પાછળ મદ મેળવવા બાંચે રે;
એવી રીતે દાન લોભમાં અંધ થયેલા પ્રાણીરે,
તિરસ્કારને ન ગણે જરીએ સિદ્ધ વાત એ બાણીરે.

ઉપદેશો હિ મૂર્ખાણાં પ્રકોપાય ન શાંતયે ।
પયઃપાનં ભુજંગાનાં કેવલં વિપવર્ધનમ ॥

(ઉપજાતિ.)

સહબોધથી મૂર્ખ ન શાંત થાય, અત્યંત ક્રોધે ઉલટો ભરાય.
જો સર્પને દુધ કદી પવાય, તો માત્ર તેથી વિપવૃદ્ધિ થાય.

બોધિતોઽપિ बहुसूक्तिविस्तरः किं स्वलो जगति सज्जनो भवेत् ।
स्नापितोऽपि बहुशो नदीजलैर्गर्दभः किमु हयो भवेत् क्वचित् ॥

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૨૧૩

(પુષ્પિતાઆ.)

સુવચનચુત બોધથી જરાયે, ખલ જન શું જગમાંહિ સાધુ થાયે;
બહુ વિધ નદીના જલે નવાડો, પણ કદી અશ્વ બને જ શું ગધાડો.

અકરુણત્વમકારણ વિગ્રહઃ પરધને પરયોષિતિ ચ સ્પૃહા ।

સુજનચંધુજનેષ્વસદ્વિષ્ણુતા, પ્રકૃતિસિદ્ધમિદં હિ દુરાત્મનામ ॥

(દ્રુતવિલખિત.)

વગર કારણ વેર કરે અતી, પરધને પરદાર વિષે રતી;
સુજનમાં ઇરષ્યા ન દિલે દયા, સહજ દુર્ગુણ એ ખલના કદ્યા.

યત્ર વિદ્વજ્જનો નાઽસ્તિ શ્લઘ્યસ્તત્રાલ્પધીરપિ ।

નિરસ્તપાદપે દેશ ઇરુઢોઽપિ દુમાયતે ॥

(ચોપાઈ.)

વિદ્યાવંત વડા વિદ્વાન, બુદ્ધિશાળી જ્યાં ન સુખાણુ;
મૂર્ખ ગણાયે છે ત્યાં મુખ્ય, નહિ ઝાડ ત્યાં એરડો રૂખ.

પક્ષે મૂઢજને દદામિ દ્રવિણં વિદ્વત્સુ કિં મત્સરો
નાઽહં મત્સરિણી ન ચાઽપિ ચપલા નૈવાઽસ્તિ મૂર્ચ્વે રતિઃ ।

મૂર્ચ્વેભ્યો દ્રવિણં દાદામિ નિતરાં તત્કારણં શ્રૂયતામ,
વિદ્વાન્ સર્વજનેષુ પૂજિતતનુર્મૂર્ચ્વસ્ય નાઽન્યા ગતિઃ ॥

(મંદાકાંતા.)

રે લક્ષ્મી ! તું સુરખ જનને દ્રવ્ય આપે અપાર,
વિદ્વાનેને અપલ મતિ તું કેમ ના દેલગાર;
આ તો તારી સુરખપરની પક્ષપાતી જ પ્રીતિ,
ને દેખાડે વિબુધ જનમાં દ્વેષ કેરી પ્રતીતિ.
ના દ્વેષી હું અપલ પણ ના તેમ ના મૂર્ખ ખ્યારો,
મૂર્ખોને હું દ્રવિણ દઉં તે સુણુ તું ભેદ મારો;
વિદ્વાનો તો સકલ સ્થલમાં સર્વથી માન પામે,
મૂર્ખાઓનો સુજવિણ ધડો થાય ના કોઈ ઠામે.

—(ચાલુ).

पुण्य पापकुलक-व्याध्या.

સત્ય મિત્રતાનું સ્વરૂપ.

૨૧૫

૧૨ એજ પ્રમાણે પાપ કરણી કરવામાં તત્પર રહેનારા છવો નરકનું આવશ્યું ગાંધે છે. એમ સમજી શ્રી જિનેશ્વર દેવે કથેલા-પ્રરૂપેલા પવિત્ર ધર્મનું સેવન કરવા અવશ્ય ઉદ્યમ કરવો.

સાર—જાની કહે છે કે હે ભવ્યાત્મન ! જો તું સુખની જ ચાહના કરતો હોય તો જન્યુત થા. મદ, વિષય, કષાય, નિદ્રા-આળસ અને વિકથાદિક પ્રમાદનો ત્યાગ કર. શુદ્ધ દેવ ગુરુ ધર્મની સારી રીતે ઝોળખાણુ કરી તેમાં પૂર્ણ આસ્થા રાખ. મિથ્યાત્વ માર્ગથી દૂર રહે. માર્ગાનુસારીપણાનો દ્રઢ અભ્યાસ રાખીને ચાલતો રહે. અન્યાય-અનીતિથી (કાળ નાગની પેરે) વેગળો રહે. ઇન્દ્રિયોને કાબુમાં રાખતો બા. કષાયોનો નિગ્રહ કરતો રહે. મનમાં સારાજ વિચાર-શુભ ભાવનાને દાખલ કર અને ખરાબ વિચાર-નબળી ભાવનાને દૂર કર. જગતના સર્વ છવોનું સદાય હિત ચિન્તવન કર. તેમનું સાડું ભેંધને રાજી-ખુશી થા. તેમના ગુણ ગૃહણુ કરીને તું પાતે પણ ગુણી અને ગુણાનુરાગી બનવા પ્રયત્ન કર.

કોઈ દીન દુઃખીને દેખી તેમનું દુઃખ દૂર થાય તેમ કરવા તન મન ધનથી બને તેટલો પ્રયત્ન હિતબુદ્ધિથી જ (આર્દ્ર દીલથી) કરતો રહે. લોકરંજન અર્થે જ નહિ પણ આત્મસંતોષ માટે જે કંઈ ભણું કરવાની શુભ તક મળે તે વધાવી લે. તેને ગફલતથી ગુમાવી નહિ દે. ગમે તેવા નીચ જનો ઉપર ગુસ્સે નહિ થતાં તેઓ સુધરી શકે એમ હોય તો તેમને સુધારવા, નહિ તો તેવી તક આવે ત્યાંસુધી ધીરજથી રાહ જોવા અને અત્યારે બીજું ઉપયોગી કામ કરી લેવા લક્ષ રાખવું.

પૂર્વ પુન્ય જોગે દશ દ્રષ્ટાન્તે દુર્લભ મનુષ્ય જન્માદિક સઘળી શુભ સામગ્રી પામીને તેને વૃથા ગમાવી નહિ દેતાં યથાશક્તિ જ્ઞાનીનાં હિત વચનને અનુસરી દાન શીલ તપ ભાવવડે સફળ કરી લેવા જરૂર પ્રયત્ન કરજે, જેથી આયંદે તહાડું હિત-ક્રેય-કલ્યાણ થશેજ.

ઇતિશમ્.

લે૦—સુનિમહારાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

સત્ય મિત્રતાનું સ્વરૂપ.

(અનુસંધાન મુદ્ર ૧૯૬ થી)

લેખક—વિહંગદાસ મૃગચંદ શાહ. બી. એ.

એક આંગલ વિદ્વાન કહે છે કે “ True friendship is like sound health, the value of it is seldom known until it be lost. ” “ સત્ય મિત્રત્વ

૨૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંગીન તન્દુરસ્તી સમાન છે; જ્યાંસુધી તે નષ્ટ થાય નહિ ત્યાંસુધી તેની કિંમત ભાગ્યેજ બાળુવામાં આવે છે.” તમારા મિત્રોની વર્તણૂક તથા પદ્ધતી તમારા જીવન પર અદ્ભુત અસર થાય છે. બની શકે ત્યાંસુધી તમારા કરતાં ઉચ્ચતર કોટિના મિત્રો પસંદ કરવાનો ચોક્કસ નિયમ કરો. જે લોકો તમારા કરતાં ઉત્કૃષ્ટ હોય તેની સાથે નિકટ સમાગમમાં આવવા અવિરત યત્ન કરો. આનો અર્થ એમ નથી કે તમારે તમારા કરતાં વધારે દ્રવ્યવાન લોકોના સમાગમમાં આવવાનો યત્ન કરવો; પરંતુ જેઓને આત્મવિકાસ અને આત્મોત્કર્ષના વિશેષ સાધનોની સંપ્રાપ્તિ થઈ છે, જેઓ તમારા કરતાં વિશેષ કેળવાયલા અને સંસ્કૃત હોય છે, તેવા લોકોના નિરંતર પરિચયમાં આવવાને યત્ન કરો. જેથી કરીને જે તમને સહાય-ભૂત થાય તે તમે તેઓના જીવનમાંથી અને તેટલું જુદાં જુદાં કરી શકો. આથી તમારા આદર્શ ઉચ્ચ કરવાની વૃત્તિનો તમારામાં ઉદ્ભવ થશે, તેમજ ઉચ્ચતર વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરવાને અને જગત્માં તમે પોતે કંઈક થાઓ એ માટે મહત્તર યત્નો કરવાને તમે પ્રેરાશો.

ઘણા યુવકોને પુષ્કળ મિત્રો કરવાની ટેવ હોય છે, પરંતુ તે મિત્રો એવા હોતા નથી કે જે તેઓને મદદગાર થઈ શકે વા ઉન્નતિગામી બનાવી શકે; કેમકે તેઓએ હવે ચડવાને બદલે નીચે ઉતરવાનું પસંદ કર્યું હોય છે. તમારા કરતાં ઉતરતી પક્ષિના માણસોની સાથે જે તમે હમેશાં સંસર્ગમાં આવશો તો આતરી-પૂર્વક માનો કે તેઓ તમને નીચે ઘસડી જવાના અને તમારા આદર્શ તથા ઉચ્ચ-ભિલાષને નિકટ બતાવવાના યત્નો આદરશે. આપણા મિત્રો અને પરિચિત મનુષ્યો આપણા પર કેવા પ્રકારની છાપ બેસાડે છે તેનું આપણને અત્યંત જ્ઞાન છે. જે જે મનુષ્યોના સંસર્ગમાં આપણે આવીએ છીએ તે સર્વ આપણા પર અત્યંત જ્ઞાન છાપ પાડે છે અને તે છાપ ઉક્ત મનુષ્યના ચારિત્ર્ય જેવીજ હોય છે. જે આપણે આપણા કરતાં સારા મનુષ્યોની સાથે મિત્રતા કરવાની અને પરિચયમાં આવવાની ટેવ ઘડીએ છીએ, તો આપણને આત્મસુધારણા અને આત્મોત્કર્ષના માર્ગ પર વિચરવાની સ્વાભાવિક રીતે ટેવ પડી જાય છે.

જીવનના ધોરણો ઉચ્ચ રાખવા હમેશાં યત્ન કરવો એ એક મહત્વની વસ્તુ છે, અને મહાન ઇચ્છાઓ ધારણ કરવાની ટેવવાળા મનુષ્યને માટે તે પ્રમાણ કરવાનું શક્ય છે. એમ છતાં, આપણે અસહિષ્ણુ થવું ન જોઈએ અને આપણા મિત્રો તરફથી જોઈએ તે કરતાં વિશેષ મેળવવાની અપેક્ષા રાખવી જોઈએ નહિ. એક લેખક કહે છે કે “Take your friends more as you find them, without the desire to make them live up to some ideal standard of your own. You may find that their own standard, while

સત્ય મિત્રતાનું સ્વરૂપ.

૨૧૭

different, may not be so bad, after all.” એટલે કે “ તમારા પોતાના કોઈ આદર્શ ધોરણ પ્રમાણે તમારા મિત્રોને રહેતા કરવાની ઇચ્છા વગર તમે જેમ અને તેમ વધારે મિત્રો પસંદ કરો. તમને જણાશે કે તેઓનું ધોરણ તમારા ધોરણથી ભિન્ન હોવા છતાં એટલું બધું અસાધ્ય નથી. ”

અપરિચિત મનુષ્યોની પરીક્ષા તેઓના મિત્રોનો અભ્યાસ કરવાથી થઈ શકે છે તે કેવી પ્રકૃતિનો મનુષ્ય છે, તે તેના વચનાનુસાર વર્તણૂક કે તેનું વચન અવિશ્વસનીય હશે વિગેરેનું અનુમાન સહેલાઈથી કરી શકાય છે. જે માણસને કોઈની સાથે વાસ્તવિક મિત્રતા નથી એવા કોઈ માણસને જોશો તો તમને જણાશે કે તેનામાં કોઈક સ્થળે કંઈક ન્યૂનતા છે. જો તે મિત્રો મેળવવાને લાયક હોત તો તેને અવશ્ય કોઈની સાથે મિત્રતા હોત.

“ પુષ્કળ મિત્રો હોવા ” એ કંઈ કાલ્પનિક ઉપન્યાસ નથી, પરંતુ અત્યંત કિંમતી છે. પુષ્કળ મિત્રોવાળા સ્ત્રી પુરુષોને સર્વત્ર સત્કાર મળે છે, અને જેની પાસે માત્ર પુષ્કળ દ્રવ્ય હોય છે એવા લોકોને અપ્રાપ્ય અને અપ્રસિદ્ધતામાં જીવન વહન કરનાર મનુષ્યોએ પૂર્વે કદિ નહિ સાંભળેલા પ્રસંગો તેઓને આપવામાં આવે છે જે માણસને એક પણ મિત્ર નથી તે ખરેખર ગરીબ છે. ગમે તેટલું દ્રવ્ય હોય તો પણ તે દ્રવ્યનું મિત્રતાને સ્થાને નિવેશન થઈ શકે જ નહિ. દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવામાં પોતાની પ્રવૃત્તિને લઈને શુભાવેલા મિત્રરત્નોને પુનઃ મેળવવા અનેક લક્ષાધિપતિ શ્રીમંતો પોતાની સંપત્તિના મોટા ભાગનો ભોગ આપવા તૈયાર હોય છે.

અમેરીકામાં એક દ્રવ્યસંપન્ન માણસના હાથમાં થયેલા મૃત્યુ સમયે તેના સગાં-સગંધીઓ ઉપરાંત ભાગ્યેજ બીજા છ માણસોએ હાજરી આપી હતી; પરંતુ જે માણસ પાસે પોતાની પાછળ મૂકી જવાને માત્ર બીજા મિલકત હતી તે માણસના મોટા અઠવાડીયા પછી થયેલા મૃત્યુ સમયે શોક પ્રદર્શિત કરવા આવેલા અસંખ્ય સ્ત્રી-પુરુષોથી શેરીઓ અને રસ્તાઓ ઉભરાઈ ગયા હતા. આનું કારણ એ હતું કે એક કૃપણ મનુષ્યને પોતાની મિલકતપર જેટલો પ્રેમ હોય છે તેટલો આ માણસને તેના મિત્રો પરત્વે હતો. જે કોઈ તેને ઓળખતો હોય તે તેનો મિત્ર હોય એમ લાગતું હતું. તેની પાસે પુષ્કળ દ્રવ્ય હોવા કરતાં તેને પુષ્કળ મિત્રો પ્રાપ્ત કરવાનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું તેમાં તે વિશેષ મહત્તા માનતો હતો. જે કોઈને પૈસાની જરૂર હોય તેને તે પોતાનું દ્રવ્ય આપવા ઈચ્છતો હતો. તેણે તેનું જીવન લેશ પણ સંકોચ વગર, ઉદાર હૃદયે તેના મિત્રોને અર્પણ કર્યું હતું. તે ગમે તે વખતે તેઓની સેવામાં હાજર રહેતો. આ માણસના જીવનમાં સેવાને મ-

૨૨૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચાંદા ન હોતી અથવા એવું કાંઈ ન હોતું કે જેથી તેનામાં સ્વાર્થસાધક વૃત્તિ કે લોભ-દશાનું આપણને જ્ઞાન થાય. આવા ઉદારચરિત્ર અને વસુધાને કુટુંબ ગણનારા મનુષ્યના મૃત્યુથી પોતાને મહાન નુકશાન થયું છે એમ હજારો લોકો ગણે તો તેમાં આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી.

સિનેકાએ એક સ્થળે લખ્યું છે કે—“મિત્રતામાં રહેજ પણ સંકોચ ન હોવો જોઈએ. મિત્રતાનો સંબંધ શરૂ થયા પહેલાં તમારી ઇચ્છાનુસાર વિચાર કરો. પરંતુ મિત્રતા થયા પછી શંકા અથવા ઇર્ષ્યાયુક્ત વિચારોને તિલાંજલી આપો. કોઈની સાથે મિત્રતા શરૂ કર્યા પહેલાં વિચાર કરવા માટે સમયની અગત્ય છે; પરંતુ એક વખત નિશ્ચય કર્યા પછી તે તમારા હૃદયમાં વસવાને અધિકારી બને છે. મિત્રતાનો હેતુ એ છે કે તમારી જાત કરતાં પણ તમને તમારા મિત્રોપર અધિક પ્રેમ હોવો જોઈએ; અને માત્ર પ્રાણ પુરૂષો જ મિત્રો થઈ શકે એ સૂત્રના અભિજ્ઞાનથી તમારા મિત્રોની ખાતર જરૂર પડે તો તમારી જીંદગીની આદૃતિ આપવા તમારે તૈયાર રહેવું જોઈએ.

તેજ મનુષ્ય બીજાની સેવામાં પોતાનું જીવન અર્પી શકે છે કે જેને તે બીજા પાસેથી મળી શકે છે. આ એક પ્રકારનું બીજારોપણ છે જેનાથી પુષ્કળ ધાન્ય ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. જ મનુષ્ય પોતાથી અને તેટલું મેળવવાનો યત્ન કરે છે અને તેમાંથી કોઈને કંઈ આપતો નથી તે વાસ્તવિક દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. જે ખેડુત બીજાનું રોપણ કરવા કરતાં બીજાનો સંચય કરવાથી પોતાને વિશેષ લાભ થશે એવો વિચાર કરી બીજાનો સંચય કરવા લલચાય છે તેના જેવો જ ઉક્ત મનુષ્ય ગણી શકાય. તે ભૂમિમાં બીજાનું રોપણ કરતો નથી, કેમકે બીજાની અંદર તેને ધાન્ય દૃષ્ટિગત થતું નથી. આપણે પોતે વિકાસક્રમમાં કેટલા આગળ વધ્યા છીએ તેનો વિચાર કરવા કરતાં આપણે કેટલા માણસોને આગળ વધવામાં સાહાય્ય કરી છે તેનો જ વિચાર કરવો વિશેષ ઉચિત છે. જે મનુષ્યો સમાજની સેવામાં પોતાનું જીવન અર્પણ કરે છે તેઓ જ વસ્તુતઃ દ્રવ્યસંપન્ન ગણી શકાય છે. આવા લોકો પોતાની શક્તિનો કે સેવાનો વિક્રય કરવા કદિ ઇચ્છા રાખતા નથી; કેમકે તેઓ સર્વને પોતાના અંધુ અર્થાત્ મિત્ર સમાન હમેશાં લેખે છે. જેવી રીતે ખેડુત ભૂમિમાં બીજાનું રોપણ કરી પુષ્કળ ધાન્ય મેળવી શકે છે તેવી જ રીતે આ કક્ષાના મનુષ્યો પોતાના દેશને પોતાનું સર્વસ્વ સમર્પી ઇતિહાસના ઇષ્ટપર પોતાના નામો જ્વલાંત અને ચિરસ્થાયી કરી શકે છે.

આપણા અત્યંત પ્રવૃત્તિમય જીવનનો એક ખેદજનક દોષ એ છે કે આપણે દ્રવ્યસંચય કરવાને તણાઈ જવામાં મિત્રો સુમાવીએ છીએ તેમજ નવા મિત્રો કરી

સત્ય મિત્રતાનું સ્વરૂપ

૨૧૯

શકતા નથી; કેમકે અત્યંત પ્રવૃત્તિશીલતાને લઈને આપણે તે કાર્ય માટે સમયનો ખચાવ કરી શકતા નથી. વિશાળ સાધનો અને આશ્ચર્યભૂત પ્રસંગો આપણામાં અત્યુચ્ચ લોભદશાનો સંચાર કરે છે. મહાન્ ઔદિક લાભો જોઈને આપણો સ્વાર્થી સ્વભાવ અને આપણામાં રહેલી પશુવૃત્તિ ઉશ્કેરાય છે. આને પરિણામે આપણે જોટલા બધા તિવ્ર વેગથી ધસ્યા જઈએ છીએ કે જે મિત્રો આપણને આપણા લક્ષ્યસ્થાને પહોંચવામાં મદદ કરે છે તે સિવાય અન્ય મિત્રો કરવાનો આપણને અવકાશ રહેતો નથી. આનું પરિણામ એ આવ્યું છે કે આપણે આનંદહાયક અને લાભકારક ઘણી ઓળખાણો કરી શક્યા છીએ, પરંતુ મિત્ર શબ્દના યથાર્થ અર્થમાં આપણે ઘણા થોડા મિત્રો મેળવી શક્યા છીએ. હકીકત એ છે કે એ મહાન દેખાતા લાભોને લીધે આપણામાં કેટલાક અપ્રસસ્ત ગુણો ખીલે છે અને ઘણાખરા પ્રસસ્ત ગુણો દબાઈ જાય છે અને કેટલેક અંગે લુપ્ત થાય છે. ધનપ્રાપ્તિને માટે આપણે આપણા મગજમાં રહેલા અનેક દ્રવ્યપિંડને કેળવ્યા છે, અને તેમ કરવા જતાં આપણે અમૂલ્ય વસ્તુ ગુમાવી બેઠા છીએ. આપણે મિત્રતાને, શક્તિને અને સમયને વ્યાપારમય કરી મુક્યા છે. દરેક વસ્તુનો ઉપયોગ આપણે પૈસા પ્રાપ્ત કરવામાં કર્યો છે; અને પરિણામ એ આવ્યું છે કે આપણે પૈસા પ્રાપ્ત કરી શક્યા છીએ, પરંતુ અન્ય કંઈ પ્રાપ્ત કરી શક્યા નથી. હજારો દ્રવ્યવાન મનુષ્યોની તેઓના વ્યાપારક્ષેત્રની બહાર કશી ગણુતા થતી નથી. ઉચ્ચતર કોટિના મનુષ્ય તરીકે ગણાવાને ઉચ્ચતર મજાતતંતુઓને અને તેઓની બીજી બાબુને તેઓએ ખીલવી નથી. તેઓ દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાની કળામાં પ્રથમ પંક્તિએ આવે છે, પરંતુ અન્ય વિષયમાં તેઓ તેથી ઉતરતી પંક્તિએ જ આવે છે; કેમકે તેઓએ દ્રવ્યપ્રાપ્તિમાં જ તેઓના જીવનકાર્યની, તેઓની શક્તિની અને મિત્રતાની સાર્થકતા માની છે. પુષ્કળ દ્રવ્ય હોય પણ સત્ય સહાયક મિત્રોનો અભાવ હોય તો તે કરતાં વિશેષ ખીડાજનક વસ્તુ આ જગતમાં કોઈ નથી. જે કાર્યસિદ્ધિ મેળવવા જતાં આપણને આપણા મિત્રોનો અને જીવનમાં સૌથી પવિત્ર ગણાતી વસ્તુઓનો ભોગ આપવો પડે એમ હોય તે કાર્યસિદ્ધિની કશી ઉપયોગિતા નથી. આપણે અનેક મનુષ્યો સાથે ઓળખાણ હોય, પરંતુ તે સર્વની સત્ય મિત્રો તરીકે ગણુતા થઈ શકતી નથી. જગતમાં અનેક ધનવાન માણસો હોય છે કે જેઓ સત્ય મિત્રતાના લાભ અને આનંદ લાગ્યે જ સમજી શકતા અથવા અનુભવી શકતા જોવામાં આવે છે.

કેટલાક એવા પ્રકારના મિત્રો હોય છે કે જેઓ આપણી સ્થિતિ સુખી હોય છે અથવા તેઓ આપણા પાસેથી કંઈ મેળવવાની આશા રાખતા હોય છે ત્યાંસુધી આપણી સાથે મૈત્રી રાખે છે અને આપણે નબળી સ્થિતિમાં મુકાઈએ છીએ કે

૨૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તરતજ આપણા પરિત્યાગ કરવામાં એક ક્ષણનો પણ વિલંબ કરતા નથી. વૉર્શીંગ્ટને એક સ્થળે લખેલું છે કે “True friendship is a plant of slow growth, and must undergo and withstand the shocks of adversity before it is entitled to the appellation.” “મિત્રતાફળી લતા ધીમે ધીમે વૃદ્ધિ અને વિસ્તાર પામે છે, અને તે નામ ધારવાને અધિકારી અને તે પહેલાં તેણે વિપત્તિના આઘાત સહન કરવા જોઈએ અને તેની સામા થવું જોઈએ.”

આ સંબંધમાં નીચેનું દૃષ્ટાંત લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય છે. એક જુદુસ્થ હમેશાં એમ ધારતો કે મારે પુષ્કળ માણસોની સાથે સાચી મિત્રતા છે; પરંતુ જ્યારે તેણે તેની સર્વ મિલકત ગુમાવી ત્યારે જે લોકો તેના પર દેખીતી રીતે અપ્રતિમ સ્નેહભાવ રાખતા હતા તેઓએ તેને તરતજ ત્યજી દીધો, અને તે બિચારાને તેઓની સ્નેહશૂન્યતાથી એટલું બધું દુઃખ થયું અને તે એટલો ગધો હતાશ થઈ ગયો કે છેવટે તે તેનું માનસિક સમતોલપણ ગુમાવી બેઠો; આવી દુઃખદ અને નિરાધાર અવસ્થામાં થોડા સાચા મિત્રો તેને મજબૂત વળગી રહ્યા. જ્યારે તેણે તેનું સર્વસ્વ ગુમાવ્યું અને તેનો ધંધો અટકી ગયો ત્યારે તેના બે જીના નોકરોએ તેઓની પાસે ચત્કિચિત્ હતું તે તેને આપ્યું અને તે વડે વ્યાપારનો પુનઃ આરંભ કરવાને તેને આશ્રહુપૂર્વક વિનંતિ કરી. તેનો એક બીજો સ્નેહી જે તેને માટે કામ કરતો હતો તે પણ ઉક્ત મનુષ્યના આપ્તસમયમાં કર્તવ્યનિષ્ઠ રહ્યો અને પોતાની પાસે જે કંઈ હતું તે તેને આપી તેણે ખરેખરો મિત્રધર્મ બજાવ્યો. આ સત્ય મિત્રોની મિત્ર-લાક્ષિતના બળથી તેણે તેની અસહ્ય સ્થિતિ પુનઃ મેળવી અને ઘણા અલ્પ સમયમાં પહેલાંના જેવો દ્રવ્યવાન થઈ ગયો.

જેઓ મિત્રતાને આધારે વ્યાપાર કરે છે, જેઓ મિત્રતાનો એક મહાન સાધન તરીકે ઉપયોગ કરે છે અને તમારી સાથે મિત્રતા કરવામાં જેઓનો સ્વાર્થ સમાયતો છે એવા લોકો વિશ્વસનીય નથી; કેમકે તેઓ પોતાનો અંગત સ્વાર્થ સાધવાના હેતુથી તમને એક સાધનરૂપ બનાવી શકે છે. સાંપ્રત સમયમાં આવા પ્રકારના મનુષ્યો જ્યાં ત્યાં મળી આવે છે; માટે તેવા મનુષ્યોથી ચેતીને ચાલવામાં જ શ્રેય છે.

(અપૂર્ણ)

દુર્જન સ્વભાવ.

૨૨૨

દુર્જન સ્વભાવ.

સ્વનાર—રા. રા. “પ્રહુગુણ” —ભાવનગર.

મનહર.

નિમ્મતણું^૧ વૃક્ષ વાવી સાકરનો ક્યારો કરી,
 ક્યારો ભરી રાખો અહોનિશ^૨ નિત્ય મધથી;
 હમેશ પલ્લવોપરે દુધ ખુબ છાંટ્યા કરે,
 નિકટમાં^૩ ચારે પાસ આમ્રવૃક્ષ^૪ વાવજ્યો;
 લીંબોળી ન તોય કદી નિમ્મતણી મીઠી થાય,
 કટુતા^૫ સહજ કોટિ^૬ ઉપાયથી જાય ના;
 દુર્જન ન તેમ કદી આર્ય વાણી જોલનાર,
 ભલે મીઠી વાણી સુણે સજ્જનના મુખથી.

૧

કાકને^૭ પ્રીતિથી પાળો, સુવર્ણપંજરે^૮ રાખો,
 આમ્ર અને મીઠા મીઠા મેવા ખવરાવીએ;
 ગંગાતણું જલ પીવા આપો^૯ ભલે પ્રેમથી,
 મીઠી મીઠી વાણી તેની પાસ નિત્ય જોલીએ;
 પણ કાક કાક રહે, કોયલ ન કદી થાય,
 સહજ સ્વભાવ કોટિ ઉપાયથી જાય ના;
 દુર્જન ન તેમ કોટિ ઉપાયે સજ્જન થાય,
 ભલે રહે સજ્જનના નિત્ય તેહ સંગમાં.

૨

સામુતણો રાશિ^{૧૦} લઈ, ગંગાતણા તટે^{૧૧} જઈ,
 રાસભને^{૧૨} ખંતથી ખુબ નવરાવીએ;
 મળમલતણું કદી પલાણ કરાવી અને,
 બીજા શણગારથી બહુ જ સજ્જીએ;
 પણ તે રાસભ કદી તીજો^{૧૩} ન તોખાર^{૧૪} થાય,
 ભલે તેમ કરવા ખ-ભૂમિ^{૧૫} એક કરીએ;
 ઉપદેશ આપો ભલે દુર્જનને અણુમૂલા,
 પણ તે સજ્જન થાય નહિ આ જનમમાં.

૩

૧ લીંબડાનું. ૨ રાત્રિ દિવસ. ૩ તેની નજીક. ૪ આંખાનું ઝાડ. ૫ કડવાશ. ૬ કરોડ.
 ૭ કાગડાને. ૮ સોનાના પાંજરામાં. ૯ ઢગલો. ૧૦ કિનારે. ૧૧ ગધેડાને. ૧૨ તેજ. ૧૩ ઘોડો.
 ૧૪ આકાશ અને પૃથ્વી.

૨૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન બેંક સ્થાપવાની અગત્ય.

આ પ્રશ્ન જૈનકોમ કેટલાંએ વર્ષો થયાં ચર્ચા કરે છે, પરંતુ કમનસીબે કહો, કે કાર્યદક્ષતાના અભાવે કહો, કે પછી સ્મશાન-વૈરાગ્ય ધરાવનારા આગેવાનોના પ્રતાપે કહો-ગમે તે કારણસર દશવર્ષ અગાઉ મળેલી કોન્ફરન્સની રંગભૂમિ (Platform) પર અનેક ઉપનય પૂર્વક આ વિષયને અંગે-એક સ્થાપવાની જરૂર વિષે લાંબા લાંબા ભાષણો કર્યા પછી પણ એ કામ વ્યવહાર રીતે (Practically) હાથ ધરવામાં આવ્યું નથી, એ બહુ કયો સાચો જૈન દીલગીર થયા વગર રહેશે? એક વસ્તુના-કાર્યના પ્રત્યક્ષ લાભો સમજાય છે છતાં તેનો અમલ કરવામાં વિલંબ શામાટે સેવવો જોઈએ? શામાટે તે પ્રશ્ને વ્યવહાર રૂપ ન પકડયું? અથવા, શું એક કોન્ફરન્સના મંડપમાં જે જે વિષયપર ઉદ્ઘોષ કરવામાં આવ્યો હોય તે તે વિષયમાં ઉત્ક્રાંતિ જોવામાં આવતી નથી? અરે! ઉત્ક્રાંતિને બદલે અપક્રાંતિ કેમ થઈ રહી હશે? આનું કારણ સ્પષ્ટ છે; અને તે એ કાં ન હોય કે કોમના નેતાઓમાં કર્તવ્યપરાયણતાની ખામી હોય? અગરતો તેઓ કર્મવીર ન હોય, યાતો કાર્યદક્ષ ન હોય, કિંતુ માત્ર ભાષણો કરાવી યા કરાવો પસાર કરી પોતાની સેવાની પૂર્ણાહુતિ માની સ્વસ્થાને સીધાવનારા કાં ન હોય? લેબકને માનવાને ઉપરોક્ત કારણ મળે છે અને તે માને છે કે ઉપર દર્શાવેલ દોષોથી નેતાઓ વંચિત નથી તેનુંજ આ પરિણામ હોઈ શકે.

વિષે વિચાર કરતાં આપણને માનવાને કારણ મળે છે કે તે અન્ય કેટલીએક કોમોના પ્રમાણમાં સારી છે-વધારે સારી છે. તેમ માનવાને જૈનોની નાણાવિષય- અનેક કારણો છે. પ્રથમ તો જૈન કોમનો મોટો ભાગ વ્યાપારી યુકે સ્થિત છે, ભારતના વ્યાપારનો મોટો ભાગ જૈન કોમે પોતાના હાથમાં લીધેલ છે. આપણે ઘણું ઠેકાણું ભિન્નભિન્ન વ્યવસાય કરનારા માણસોને પૂછીએ છીએ ત્યારે મોટે ભાગે જવાબ મળે છે કે “અમે જૈન છીએ.” આ પરથી માની શકાય કે સામાન્ય રીતે જૈનોની વ્યાપારવિષયક પ્રવૃત્તિ હુમેશાં આગળ પડતી છે. આસ કરીને મારવાડી વર્ગે કે જેણે દેશની દોલત (લોકો તરફથી થતું ઉપહાસ્ય સહન કરીને પણ) સાદાઈ-સ્વાવલંબીપણું આદિ શુંભો વડે અધાવધિ સાચવી રાખેલ છે, એ વર્ગ જ્યાં જોશે ત્યાં મોટે ભાગે જૈન જ હશે. એક વખતે હિંદના એક વાઈસરોયે કહ્યું હતું કે “જૈનકોમ પાસે અદળક દ્રવ્ય છે” જે કે એકાદ મોટા અમલદારના માત્ર કથન ઉપરથી માની લેવાનું નથી, તો પણ

જૈન બેંક સ્થાપવાની અગત્ય.

૨૨૩

એવો સામાન્ય નિયમ છે કે જેના હાથમાં વ્યાપારની લગામ હોય છે તે કોમ એકંદર પૈસાપાત્ર ગણાય છે. તદ્દનુસાર જૈન કોમની નાણાવિષયક સ્થિતિ સારી છે એમ માની શકાય. ઉપરાંત આરતિના ધી, વરઘોડા, રથયાત્રાઓ, સામૈયા, સાધુ પદવીપ્રદાન, તીર્થોની રચનાઓ, નોકારસી, સ્વામિવાત્સલ્યના જમણો, નાતવરાઓ, સંઘ કાઢવા, વિગેરે કાર્યોમાં જૈનોના દ્રવ્યનો મોટો ભાગ ખર્ચાય છે. જે નાણાવિષયક સ્થિતિ સારી ન હોય તો આવા મહાન ખર્ચો કરવા છતાં આ કોમ કેમ સારી દેખાય ? આ સ્થિતિ સામાન્ય જૈન કોમને ઉદ્દેશીને લખેલી છે તે લક્ષમાં રાખવાનું બૂલવું જોઈતું નથી.

આ પ્રશ્ન ખરેખર વિચારવા યોગ્ય છે. એક તરફ આરતિઓના ધી ખોલવામાં આવે અને તેના પછંસા ભંડારમાં નંખાય. ડીક, હુવે બીજી જૈનોના પૈસા તરફ લક્ષ્ય કરો, કે એક જૈન બંધુ ગમે તેવી કફેડી સ્થિતિ આજના જમા-ભોગવતો હોય, અરે ! મરણ પથારીએ પડેલો હોય તો નામાંભંડારોમાં પણ એ ભંડારમાંથી એ દ્રવ્યનો ત્રિનાશ ન થતાં રક્ષણ થતું શા માટે નહિ હોય છતાં એક દમડી પણ જૈન ભાઈના આરોગ્યાર્થે આપી જોઈએ ? શકાય નહિ, અને આ રીતે ભંડારોમાં નાણા એકત્ર થયા કરે એ કયો વિચારક જૈન પસંદ કરશે ? જૈન બંધુઓ મોટેભાગે દાસ્ય-વૃત્તિ ભોગવતા હોય, અરે ! બે ટંક પુરં આવવાનું પણ મળતું ન હોય (પહેરવા ઓઢવાની તો વાત જ શી ?) સારા ઉદ્યોગ-ધંધાની લાઈન પર ચડી શક્યા ન હોય, એવી હાલતમાં તેઓને માટે ઔદ્યોગિક સંસ્થાઓ સ્થાપી પગભર ન બનાવી શકાય ! જૈનકોમનો મોટો ભાગ નોકરીયાત વર્ગ તરીકે જોવામાં આવતો બંધ ન પડે અર્થાત્ તેને વ્યાપારપરાયણ બનાવી ન શકાય ત્યાંસુધી આરતિનાં ધી ખોલવાં, સ્વામિવાત્સલ્યનાં જમણો કરવાં, મોટા ઠાઠમાઠથી પદવીપ્રદાન કરવાં, યા તો તીર્થ રચનાઓ, અને અઠાઈમહોત્સવોમાં જ મોટા ખર્ચ કરવા અને જૈનોની સ્થિતિ માટે કાંઈ પણ ન કરવું એ લેખકના માનવા પ્રમાણે તદ્દન અનુચિત છે. “ જે પ્રસંગે જે ઉચિત હોય તે પ્રસંગે તે કરવું એ શ્રીમન્મહાવીરનું પવિત્ર ફરમાન છે ” તે છતાં ઉપરોક્ત ક્રિયામાં-કાર્યોમાં કશો ફેરફાર હાલમાં કરી શકાય તેમ લાગતું ન હોય તો સારું તે છે કે દેવમંદિરો વિગેરેમાં જે દ્રવ્ય એકઠું થાય છે તે કોઈ બેંકમાં ન સ્થાપન કરતાં જૈન બેંક સ્થાપી તેમાં રોકવામાં આવે તો અન્ય બેંકો મોટો નફો કરે છે તેમ જૈન બેંક પણ સારો નફો અવશ્ય મેળવી શકે, અને તેવા પ્રકારનાં નાણાંનું રક્ષણ થાય અને તેમાં વૃદ્ધિ પણ થાય.

આ પ્રશ્ને હાલના વખતમાં લોકોનાં હૃદયમાં અવશ્ય સ્થાન મેળવ્યું જ

૨૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોય તેનાં કારણો સ્પષ્ટ છે. કોમના નેતાઓ મોટે ભાગે જૈન કોમ વ્યાપારી વ્યાપારી હોય, સારા આબરૂદાર હોય, કળવકળ ધરાવતા હોય, કોમ હોવા છતાં છતાં તેઓ પોતાના જાતભાઈઓ તરફ લાગણી ન રાખતાં અન્ય પોતાનાં નાણાંનો બેંકોમાં પોતાનો પૈસો શા માટે જમા કરાવવાનું ઉચિત સમ-વહીવટ કરી જા. જતા હશે? શું પોતાનાં નાણાંનો વહીવટ જૈન બેંક સ્થાપી શકી નથી શું? તેઓ ચલાવવા ધારે તો ન ચલાવી શકે? અલબત્ત, ચલાવી શકે જ. કોમના બંધુઓની હાલમાં અતિ દયાજનક સ્થિતિ જોતાં છતાં જૈન બેંક સ્થાપવાને તેઓને કેમ વિચાર થતો નહિ હોય? અગર થતા વિચારને કેમ વ્યવહારમાં નહિ મુકી શકતા હોય? આનું કારણ વિચારતાં જણાય છે કે જૈન વિદ્વાનોએ જૈન બેંકનો પ્રશ્ન જેમ અને તેમ વધુ દૃઢતા પૂર્વક ચર્ચવાની તસ્દી લીધી નથી એ શોચનીય છે; કેમકે એ વિષયની ચર્ચા દ્વારા સમગ્ર જૈન કોમનું ધ્યાન તે તરફ ખેંચવા જેટલો એ વિષયનો ઉદ્ઘાપોહ થાય તેમ કરવાની જરૂર છે. વર્ષમાં એક વાર કોન્ફરન્સના મંડપની રંગભૂમિ પર જૈન બેંક સ્થાપવાની જરૂરના ઠરાવ માત્રથી જૈન શ્રીમતોની આંખ ઉઘડી જાય, અગર તો તે દ્વારા પોતાના બંધુઓનું કદયાણ કરવાની ભાવના તીવ્ર થાય એ માનવા યોગ્ય જણાતું નથી. આ પરથી સમજી શકાશે કે પોતાનાં નાણાંનો વહીવટ કોમના નેતાઓ અવશ્ય સારી રીતે કરી શકે; પરંતુ આ વિષયમાં તેઓને રસ ઉત્પન્ન કરાવવા જેટલી તક વિદ્વાન વર્ગે લીધી હોય તેમ સુદૃઢ લાગતું નથી. જૈન બેંક જેવો એક કોમી સવાલ પણ છૂટથી ચર્ચવામાં ન આવે, અને તે વિષય પર જુદા જુદા વિદ્વાનો યુક્તિપુરઃસર લેખો લખી તેના લાભો લોકોને બતાવી શકવા જેટલી પણ તક ન લે તો પછી કહો ભલા! તે પ્રશ્ને વ્યવહાર સ્વરૂપ છેલ્લાં દશથી પંદર વર્ષમાં લેશ પણ લીધું ન હોય તેમાં શું આશ્ચર્ય? અસ્તુ! એક વ્યાપારી બુદ્ધિ ધરાવતું મગજ આગળ વધેલું હોય એમ તો સામાન્ય રીતે માની શકાય તેમ છે, છતાં જૈનો આ વિષયમાં વિશેષ ગતિમાન થઈ શક્યા નથી તેનાં કારણો પૈકી એકાદ પુખ્ત કારણ ઉપર જણાવ્યું તે છે. ખરું કહીએ તો કોન્ફરન્સમાં ઠરાવ રજુ કરવાની હાલની પ્રણાલિકા પસંદ કરવા લાયક નથી. જેણે જે વિષયનો સારો અભ્યાસ કર્યો હોય, અને જે મનુષ્યનું મગજ જે વિષયમાં કંઈક કરી શકે તેણે લાગતું હોય તેવા મનુષ્યને જ તે વિષયનો ઠરાવ રજુ કરવાનું તેમજ તે પર વિવેચન કરવાનું કાર્ય સોંપાવું જોઈએ.

આ પ્રશ્ન ઘણો વિચારવા યોગ્ય છે. ભલા! કહો તો ખરા! આપણા ઘરની

જૈન બેંક સ્થાપવાના અગત્ય.

૨૨૫

મીઠકત (આપણી અશક્તિથી) બીજાને સંભાળવા આપીશું ? જૈનોના પૈસા શા અરે ! શું આપણામાં એટલું આત્મબળ નથી ? એટલા પણ માટે બીજા બેંકો- આપણે સ્વાશ્રયી નથી ? અને એટલા પણ આપણે આપણા માં મૂકવા પોતાના જ પગપર ઉભા રહી શકીએ એવી સ્થિતિમાં નથી શું ? જોઈએ ? કે જેથી આપણાં નાણાં બીજા સારાં સારાં સચવાય. અર્થાત્ આપણાં નાણાં બીજા (જૈન બેંક સિવાય) બેંકોમાં મુકવા જેવો પ્રસંગ આવે. ખરેખર, એ આપણી નિર્બળતાનું ચિન્હ છે. અરે ! બીજા બેંકોમાં નાણાં મુકવાથી-એટલે કે જૈન બેંક સ્થાપી તેમાં નાણા નહિ મુકવામાં આવ્યાથી આપણી કોમ પ્રત્યેની મહાન દુરજનો લોપ જ કરીએ છીએ. જૈન બેંક સિવાય બીજા બેંકમાં નાણાં મુકવાથી જે જે મહાન લાભો થવાના સમર્થ હોય, અથવા તે જે પ્રત્યક્ષ લાભો થવાના હોય તે અટકી પડે છે, અને કોમ દિનપ્રતિદિન કંકેડી સ્થિતિમાં મુકાય છે. આ પરથી વિચારશીલ જૈન શ્રીમાન તો જૈન બેંક સ્થાપવામાં આવે તો તેમાં જ પોતાનાં નાણાં રોકી “એક પંથ ઔર દો કાજ” જેવો લાભ મેળવવા તત્પર બને.

વિષે વિચાર કરતાં જણાય છે કે તેમાં અનેક લાભો સમાયલા છે. તે બેંકમાં જે નફો થાય તે મોટા પ્રમાણમાં થવા સંભવ છે. તે સમગ્ર લાભ જૈન કોમ તરફથી (Jain Fund) જૈન ફંડ જેવી (ભાવિ) થનારી નવી સંસ્થામાં બેંક સ્થાપવામાં જમા કરવામાં આવે તો તે દ્વારા જૈનોના સામાજિક પ્રશ્નો આવે તો તેના ઉપાડનારી-The Servants of Jains' Society જેવી ધર-લાભો— ખમ સંસ્થા કેટલી મજબૂત, પગભર અને આબાદ દશા લોગવતી બની શકે ? તે ઉપરાંત એ ફંડમાંથી જૈન કોન્ફરન્સ પણ પોતે ઉપાડેલાં કેટલાંએક અગત્યનાં કાર્યોમાં છુટે હાથે ખર્ચ કરી શકે. અરે ! વધારે વિસ્તારથી લખવાની જરૂર નથી. માત્ર સંક્ષેપમાં આટલું જ કહીએ તો ખસ છે કે જૈનોની આર્થિક સ્થિતિનો પ્રશ્ન શોચનીય બની રહ્યો છે તે મજબૂત, બળવાન અને આબાદ દશા લોગવતો જોવામાં આવશે. કોમના લોકોનો મોટો ભાગ દુઃખદ સ્થિતિ લોગવતો જોવામાં આવે છે તે જોવામાં નહિ આવે; કિંતુ જૈનો પોતાની આર્થિક સ્થિતિ, અર્થાત્ સમગ્ર પ્રશ્નોમાંનો મુખ્ય પ્રશ્ન, બલવત્તર બનાવી શકવાને લીધે ભારતની અન્ય કોમોની સંક્રમાં પોતાનું સ્થાન બરાબર રીતે સંભાળી શકશે.

જૈનોનો જે વર્ગ બેંકિંગ-બેંક સંબંધી વ્યવહારમાં સારો અનુભવ ધરાવતો

૨૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોય તથા જેઓએ સારું જ્ઞાન સંપાદન કર્યું હોય, તેમજ કોઈ બેકિંગ વ્યવહાર સારી બેંકમાં રહીને તત્સંબંધી જ્ઞાન વ્યવહાર રીતે મેળવ્યું હોય કોણે હાથમાં તેવા લોકોને જ એ અધિકાર સોંપવો જોઈએ. આટલું લક્ષમાં લેવો જોઈએ? રાખવાનું છે કે તેઓમાં કેટલાએક વ્યવહારિક ગુણો-પ્રમાણિકતા, સાવધાનતા, ચીવટ, ચોખ્ખાઈ અને ખંતીલાપણું છ-ત્યાદિ દૃશ્યમાન થતા હોવા જોઈએ. આવા ગુણવિશિષ્ટ અધિકારી જનને પ્રાપ્ત કરવામાં ન આવે તો બેંક સંબંધી કામ સફળ થવાની આશા ઓછીજ રાખી શકાય. બેંકની કુતેહનો સમસ્ત આધાર બેંકીંગ જ્ઞાન ધરાવનાર અને વ્યવહારકુશળ મેનેજર પર રહેલો છે. આપણી કોમમાં એવા અધિકારી જનો મળી શકે તેમ છે. ઉપરાંત ગુણવિશિષ્ટ રા. રા. ગુલાબચંદ ઠક્કા એમ. એ. એમનો બેંક સંબંધી અનુભવ ઘણો ઉંડો છે. તેવા ગૃહસ્થને આ કાર્યના નાયક બનાવવામાં આવે તો નિઃસંશય કુતેહ મેળવી શકાય.

બેંકની જોખમદારી શિર લેવા માટે પ્રમાણિક, વિશ્વાસુ, વ્યવહારકુશળ, આખરફાર અને લોકપ્રિય હાયરેક્ટરોની જરૂર છે. આવા હાયરેક્ટરો સફર હાયરેક્ટરો આપણી કોમમાંથી જોઈએ તેટલા મળી શકે તેમ છે. લોકોની શું જૈન કોમમાંથી સંપત્તિનો સદુપયોગ કરવા સાથે તેનો લાભ પણ બરાબર ન મેળવી શકાય? આપી તેઓનું ધન સાચવવાનું કામ એવી રીતે કરવું જોઈએ જૈન કોમ ઉપરાંત અન્ય કોમોને પણ આ બેંકના કાર્યસાર માટે 'વાહવાહ' શબ્દ ઉચ્ચારવા પડે, એટલુંજ નહિ પણ ઉચ્ચ પ્રકારનું પ્રમાણિકપણ જોઈને તેઓ પણ આપણી બેંકોમાં પોતાણું નાણું રોકવા લલચાય.

ઉપરના પ્રશ્નનો ઉત્તર પણ આપી દેવામાં આવેલ છે; પરંતુ તે શી રીતે? તે ઉત્તરમાં કેટલું વળુદ છે? તત્સંબંધી ઉલ્લેખ કરતાં જ જૈન કોમની આવી જાવણું જોઈએ કે જૈનોની કફોડી સ્થિતિવિષે લાખણ કફોડી સ્થિતિ રાખવામાં આવ્યું હોય તો ભિન્ન ભિન્ન વક્તાઓ બુદ્ધ બુદ્ધ થવાનું કારણ શું? વિચારો રજુ કરે; પરંતુ 'બેંકની ગેરહાજરી' નો વિચાર પણ જૈન બેંકની ગેર- તેમાં આવ્યા વિના રહેજ નહિ. સ્વતંત્ર બેંક તરફ બેંચાવાનું હાજરી. કારણ એ છે કે બેંક પ્રતિવર્ષ જે મોટો નફો કરે તે

નફાની રકમવડે સંખ્યાબંધ જૈનોને ઔદ્યોગિક માર્ગ પર લઈ જઈ શકાય, ઘણા યુવકોને સ્વાવલંબી બનાવી શકાય; અને તેમ થતાં કેટલાએક તો સ્વતંત્ર ધંધો ઉઘાડી શકે, એ સર્વનો વિશેષ ખ્યાલ વિચારપરંપરામાં ઉતરતાં આવી શકે તેમ છે.

જૈન બેંક સ્થાપવાની અગત્ય.

૨૨૭

આપણી કોમનાં ટ્રસ્ટફંડો કેટલાં છે તેની નોંધ કરવામાં આવી જણાતી નથી.

એક સ્થળે જણાવવામાં આવ્યું હતું કે, મુંબઈ ખાતેના જૈન ટ્રસ્ટ ફંડોની સ્થિતિ. ટ્રસ્ટ ફંડોની રકમ સાડા ત્રણ કરોડ ઉપરની થવાનું છે. આવા ટ્રસ્ટ ફંડોની સ્થિતિ ઘણેખરે સ્થળે તો એટલી ખરાબ હોય છે કે ટ્રસ્ટીઝ જેના નામનું કરેલું હોય તે ઘણી સુધાં રકમનો હક્ક દાર થઈ શકતો નથી. આનું કારણ કોઈ કોઈ સ્થળે એ હોય છે કે કેટલાએક ટ્રસ્ટીઓની બુદ્ધિ બગડતાં તેઓ તેના સાચા માલીકોને સાત પાંચમાં જ રમાડતા હોય છે અને આખરે તે મીઠકત પોતે જ પચાવી પાડે છે.

આ રીતે રકમને સમૂળગી શુભાવવા કરતાં જૈનો પોતાનાં ટ્રસ્ટફંડો સ્થાપવામાં આવનાર બેંકમાં જમા શમાટે ન કરાવે ? લેખક હિંમત પૂર્વક કહી શકે છે કે, ટ્રસ્ટફંડો બેંકમાં જમા કરાવવામાં આવે તો તેની સલામતી માટે લેશ માત્ર પણ શંકાશીલ થવાનું કારણ નથી, આ પરથી એમ કહેવાનો આશય નથી કે પોતાનું નાણું ટ્રસ્ટીઓને સોંપવું નહિજ, પરંતુ ઉપર જે કહેવામાં આવ્યું છે, તે જન-સમાજને ઉદ્દેશીને સામાન્ય રીતે કહેવામાં આવ્યું છે, અને તેમ કહેવામાં હેતુ માત્ર એ છે કે, હાલમાં કેટલેક સ્થલે ટ્રસ્ટીઓમાં પ્રમાણિકપણના અભાવે બહાર આવતાં લોપાળાઓથી બચવાનું જૈન બેંકજેવી સ્વતંત્ર બેંક એ ઉત્તમ સાધનમાલુમ પડે છે.

એતો ચોક્કસ છે કે, જેની પ્રમાણિકતા વિષે દૃઢ વિશ્વાસ હોય છે, તેની નજરમાં સર્વસ્વ અર્પણ કરતાં પણ અચકાવું પડતું નથી, અને એ જૈન શ્રીમંતો પો નિયમથી જૈનો પોતાના પૈસા મોટે ભાગે વ્યાપારમાં રોકે છે. તોના પૈસા ક્યાં હાલની વિશ્વાસપાત્ર બેંકોમાં પણ કેટલાએક લોકો રોકે છે મૂકે છે ? અને બેંકના ધારા મુજબ જે વ્યાજ મળતું હોય તે લઈ સંતોષ માને છે, અસ્તુ. જેને જે રૂચે તે તે પ્રમાણે કરે એ વાત યથાર્થ છે, પરંતુ અન્ય બેંકોમાં ન મૂકતાં જૈન બેંક, સ્થાપન કરી તેમાં મૂકવાનું ઉચિત સમજે તો ઇકોનોમિક પ્રિન્સીપલથી-અર્થ શાસ્ત્રના નિયમથી યાતો લૌકિક કહેવત “એક પંથ ઔર દો કાજ” મુજબ દો કાજ-બે કામ તો શું પણ અનેક કામો સંધાવા સંભવ છે, વ્યાપારપરાયણ જૈન કોમ આ લાભ વિચારી શકવા જેટલું મગજ ધરાવતી નહિ હોય ?

અલબત્ત ! વ્યાપારને ખીલવવા મૂડી, આવકત, અને સાહસિક મગજની જરૂર છે. આ ત્રિપુટી થોડે ઘણે અંશે અઘાવધિ જૈનકોમ સાચી જૈન બેંકના પૈસા શકી છે, તેના પ્રમાણ તરીકે જ્યાં ત્યાં જૈન વર્ગ વ્યાપાર કરતો દ્વારા કોમને વ્યાજોમાં આવે છે તેજ બસ ગણાશે. પરંતુ લેખકને લય રહે છે પારી ન કરી કે, આ ત્રિપુટી હવે કોમના બંધુએ પાસે ટકશે કે કેમ ? કારણ શકાય ? કે જે કોમે પોતાના લાભો ચાહુ પ્રવૃત્તિમય જમાનામાં મોટ-

૨૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રના વેગે સંપાદન કરવા જોઈએ, એ સમયમાં રગસીયાં ગાંડાની પેઠે ગતિ કરી રહી હોય તે આગળ વધવાને બદલે પછાતજ પડતી રહે એમાં સંશય જેવું શું છે ? લેખક માને છે કે આ જમાનામાં વ્યાપારની દૃષ્ટિએ જૈન કોમ ખીજી કોમની હરોલમાં ઉભી રહેવા, અરે ! તેથી પણ આગળ વધવા તે પ્રયત્ન કરશે તો ટકી શકશે, નહિતર તેની હયાતી માટે પણ સંશય થવા યોગ્ય હકીકત છે. આ પરથી કોમની લાગણી ધરાવનાર નેતાઓ-સાચા સેવકોએ જૈનોને વિધવિધ ઉદ્યોગો-હુન્નરો અને કલાઓના વિકાસ અર્થે દ્રવ્ય ધીરવું અને તેનું રીતસર વ્યાજ લેવું, અને એ રીતે સ્વધર્મ બંધુઓને-જૈનોને વ્યાપારી જીવન જીવવું જોઈએ તેવી શકાય એ સીધે સીધું છે.

આ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય એ સંદર્ભ છે, તેના ઉત્તરમાં કહીશકાય કે તેઓને મોટે ભાગે જીવનને ઉદ્દેશ કોઈ ચોક્કસ નિયત કરેલો હોતો જોતો ! બેકિંગ નથી. કારણ કે ‘બેકિંગ અભ્યાસ, એ શું છે ? એથી શા શા અભ્યાસ કેમ કે લાભ પ્રાપ્ત થાય છે, સમાજ સાથે તેનો શો સંબંધ છે ઇત્યાદિ રતા નથી ? વિચારો કરવાનું બની આવે તો તેના તરફ લોકવૃત્તિ બેંચાવા પામે અને પરિણામે તેનો પદ્ધતિયર અભ્યાસ કરવાનું બની શકે, પરંતુ જ્યાં કોઈ પણ પ્રકારનો ઉચ્ચત્તમ આદર્શ ધારી રાખવામાં આવ્યો ન હોય ત્યાં બેકિંગ અભ્યાસ જેવું ઉચ્ચ દરજ્જાપર લઈ જનારું સાધન શું ઉપયોગનું ? આ વિષયનો અભ્યાસ નહિ થઈ શકવાના અનેક કારણો છે. કોમમાં આ વિષયના અભ્યાસ માટે કશું સાધન નથી, પ્રોત્સાહન નથી, સહાયતા નથી. હુન્નર દાવાગિનમાં ગરીબાઈમાં સપડાયતી જૈન પ્રજા ઉંચું માથું કરી શકે તેવી હાલત જોવામાં આવતી નથી.

આ અહેવાલ પ્રકટ કરવો એ આંકડા શાસ્ત્રીનું કામ છે, આ પ્રશ્નનો ઉત્તર વર્તમાન પત્રોના નિયમિત વાચકો તુરત પ્રાપ્ત કરી શકે તેમ છે, એકો દર વર્ષે કે દરેક બેકો પોતાનો અહેવાલ-વાર્ષિક સરવૈયું ઇત્યાદિ દરવર્ષે ટલો નક્કી કરે છે, પ્રકટ કરે છે, કેટલીક તો માસે માસે અને કેટલીક તો દર એ વિષેનો વિગત-અઠવાડીયે પોતાના બેલેન્સશીટ તૈયાર કરી જાહેરની જાણ તવાર અહેવાલ. માટે પ્રજા સમક્ષ વર્તમાન પત્રોમાં રજૂ કરે છે. આ વિષયના આંકડા વાંચનાર વ્યક્તિને માહુમ પડ્યા વગર રહેજ નહિ કે, એક દરવર્ષે કેટલો સારો નફો મેળવે છે. વૃદ્ધ પુરૂષોના અનુભવ સાંભળવાથી. બેકોના નફા-ટોટા વિષેની વિગત નિયમિત રીતે વાંચવાથી લેખકને અનુભવ થયો છે કે એ દર બેકો નફાજ કરે છે, નુકશાન થવાનો સંભવજ કવચિત્ છે, હા, નુકશાની ત્યારેજ થવાનો સંભવ રહે કે જ્યારે જુદા બેકોના મેનેજરનો કાર્યભાર જોટાળાવાળો હોય, જોટા બેલેન્સશીટો તૈયાર કરી જાહેર ને વિશ્વાસ બેસાડવા જેવું

જૈન બેંક સ્થાપવાના અગત્ય.

૨૨૯

પગલું ભર્યા કરે, બેંકના પૈસાથી મર્યાદા વિનાનો સટ્ટો-જુગાર ઇત્યાદિ રમે, ત્યારેજ, અન્યથા બેંકમાં નુકશાની કદિપણ સંભવેજ નહિ, સને ૧૯૧૩-૧૪ ના અરસામાં મુંબઈની કેટલીએક સ્વદેશી બેંકો ભાંગી પડી હતી, તેનાં કારણો વસ્તુતઃ ઉપર દર્શાવવામાં આવ્યાં છે તેજ હતાં.

મનુષ્યનું જીવન સદૈવ નોકરી કરવા માટે નથીજ, જીવનનો ઉદ્દેશ સમજી તેની સિદ્ધિને અર્થે કદાચ અમુક સમય તે (નોકરી) ગ્રહણ શું જૈનકોમનો કરવી પડે તો સ્વાવલંબી થતાં પુનઃ તે છોડી દેવી જરૂરની છે, મહોટો ભાગ જૈન નોકરવર્ગને વ્યાપારમાં રસ લેતો કરવો એ શું જૈન વ્યાપારીઓના રહે પારીઓનું સ્વધર્મી બંધુઓ તરીકેનું કર્તવ્ય નથી? કદાચ એવું ધર્યો હો? કર્તવ્ય છે એમ ગણુતા હો તો પછી તે સુજળ આચરણ કરી ગતિપદમાં શા માટે આજસુ બેનો હો? વસ્તુતઃ એકવાર નોકરીનો સ્વાદ લાગ્યા પછી તેને તિલાંજલિ આપવી એ કેટલીકવાર દુઃસહ થઈ પડે છે, કારણ કે હમેશાં આજસુ અને ઉદ્યોગ એ બેમાંથી સામાન્ય વૃત્તિના મનુષ્યોના વિષયમાં હમેશાં આજસુનોજ જય થાય છે. સ્વાવલંબિત્વ આવવા પામતું નથી, અને પરિણામે નોકરવૃત્તિના સંસ્કારો તેઓમાં દૃઢતાપૂર્વક મૂળ કરીને રહે છે, આ દોષ કેવળ નોકરોનો નથી, કિંતુ કેટલેક અંશે શ્રીમંત વર્ગપર પણ છે, અને મહોટો ભાગે શ્રીમંતજનોનું જીવન વિલાસપ્રિય બની જવાને લીધે આ અતિ ઉપયોગી અને નાની બાબતમાં પણ લક્ષ્ય રાખતા નથી, એ ખરી રીતે તેમને ઉચિત નથી. આમ કેમ છે? આનું કારણ શું? વિચારી જોતાં જણાય છે કે શ્રીમંતનો બાળક પુત્ર જ્યારે અભ્યાસ કરતો હોય છે ત્યારે ઘણું ભાગે તેને ઉચ્ચ સંસ્કારો મળતા નથી. તેની લાગણી સ્વધર્મી બંધુઓ તરફ વળે તેવું કશું પણ શિક્ષણ મળતું નથી, પરિણામે બેદરકાર બની વિલાસી જીવન ગુજારતા હોય છે, અને એથી શોચનીય બીજું શું હોય શકે?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં જણાવવું યોગ્ય છે કે, બેંકર એટલે શું? કોઈ પણ બેંકમાં પોતાની મીલકત લેવા-મૂકવાનો જેઓ મહાન્ વહીવટ શું જૈનકોમમાં ચલાવતા હોય તે. જૈનકોમમાં આવા ગૃહસ્થોની સંખ્યા ઓછી બેંકર નથી? નથી. શ્રીમંતોએ એ પ્રશ્ન લક્ષ્યમાં રાખવો જોઈએ કે, આપણા સ્વધર્મીબંધુઓનું જીવન ઉન્નત બનાવવાને આપણે કેટલા જવાબદાર છીએ? જવાબદારી સ્વીકારીને બેસી રહેવું એટલા માત્રથી કર્તવ્ય પરિસ્માપ્તિ થતી નથી, કિંતુ જવાબદારીને ન્યાયપૂર્વક સમજી તદનુસાર વર્તવું એમાંજ એનું મહત્ત્વ છે, જૈન શ્રીમંતોનો મહોટો વર્ગ પોતાની લાગણીને જરા ધાર ચડાવે-પોતાના સ્વધર્મીબંધુઓ તરફની જવાબદારી ભરેલું વર્તન ચલાવે તો અવશ્ય જૈનકોમનો મહોટો ભાગ વ્યાપાર પરાયણ બને, આ હકીકત માટે જૈન-

૨૩૦

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બેંકરોએ સહેજસાજ કરવી પડતી ખટપટથી કંટાળી ન જતાં પોતાના નાણાની આપ લે સ્વતંત્ર જૈનબેંક કાઢીને કરે તો જરૂર તેઓને વ્યાજ પણ સાડું મળે, અને સ્વધર્મી બંધુઓ તરફની પોતાની ફરજ પ્રશંસનીય રીતે બજાવી ગણાય. જૈન શ્રીમંતો-બેંકરવર્ગ આ મુદ્દાપર ઠંડેપેટે વિચાર કરશે કે ?

અર્થશાસ્ત્રનો સામાન્ય-સર્વ સાધારણ અર્થ કરીએ તો થોડા પૈસાવડે અને થોડી મહેનતે વધુ મોટો અને સંગીન લાભ, આવે એક સ્થૂલ-જૈનોને અર્થશા- નિયમ અર્થશાસ્ત્ર સંબંધી છે. ભલા ! આ નિયમનો અભ્યાસ સ્વ. ૧૧ અભ્યાસી જૈનોએ કર્યો નથી ? કહેવું જ પડશે કે કર્યો નથી, શામાટે નથી ? થવાની જરૂર. કારણ એજ કે તેઓ ઘણું ખર્ચ પૈસા કમાઈ બાંધે છે પરંતુ તેના (પૈસાના) થોડા વ્યયદ્વારા સાડું અને વધુ પ્રમાણમાં કાર્ય સાધી લેવું એવું જ્ઞાન તેઓને હોતું નથી, અગર તો એ નિયમ તરફ તેઓ બે દરકાર હોય છે. હાલ જે પતિત દશા જૈનવર્ગમાં આવે છે તે તેનું પરિણામ હોય તેવું લેખકનું માનવું છે, અસ્તુ. આ બેદરકારીના ભયંકર રોગથી મુક્ત થવા માર્ગ કયો છે ? તેને લેખકની માન્યતા મુજબ કોમના દ્રવ્યનો ગેરવ્યય ન થવા દેવા સાથે જે દ્રવ્ય પરોપકારાર્થે-શુભખાતા અર્થે વાપરવા ધાર્યું હોય, તે સાથે તેનો વ્યય કોમના અતિ આવશ્યક કાર્ય માટે અર્થશાસ્ત્રના નિયમાનુસાર કરવો જોઈએ, આમ કરવાથી કોમની પ્રગતિ થવાને વધુ વખતની રાહ જોવાની જરૂર નહિ રહે. કિંતુ એક દશકામાં કોમનો મોટો ભાગ ધનાઢ્ય તો નહિજ પરંતુ નોકરીયાત વર્ગનું પ્રમાણ ઘણું ઓછું થઈ સ્વાશ્રયી તો અવશ્ય થશેજ. અહા ! આથી મોટું કયું બીજું પુણ્ય ? આથી બીજો કયો પારમાર્થિક માર્ગ ? અવશ્ય આ માર્ગનું અનુસરણ વિચારપૂર્વક જૈનોએ કરવું જોઈએ, અને એટલાજ માટે અર્થશાસ્ત્રના જ્ઞાનનો પ્રસાર કરવા પગલાં લેવાવાં જોઈએ.

આ ગૂઢપ્રશ્નનો ઉકેલ કરવા જતાં નાનાં મોટાં અનેક કારણો દૃષ્ટિએ પડે છે, સૌથી પ્રથમ વિચાર કરીએ તો જણાય છે કે આર્થિક હાનિમાં જૈનોનું આવું રોજ રોજ વધારોજ થયા કરે છે, જ્યારે એક તરફ આવકનું વલણ કોને આ- સાધન બહુમર્યાદિત કિંવા અદ્ય હોય ત્યારે બીજી તરફ મોજ ભારી છે ? શોષ અને વિલાસ પ્રિયતાના ખર્ચો વધતાં વિશેષ શોચનીય સ્થિતિ થઈ પડે એ દેખીતુંજ છે. વિશેષમાં ધાર્મિક માન્યતા-ઓને કેટલીક વખત અંધશ્રદ્ધાથી, કેટલાંક પ્રીતુલ ખર્ચો દેખાદેખીથી પણ કરવાં પડે છે, અને તેથી પરિણામે સ્વધર્મી બંધુઓ તરફ ઉત્પન્ન થતી બેદરકારી ઇત્યાદિ દુર્ગુણોનો પ્રભાવ પડે એમાં શો સંદેહ છે ?

આ પ્રશ્નને અવકાશ ત્યાંસુધી જ છે કે જ્યાંસુધી કોમના શ્રીમંતોનું ધ્યાન

જૈન બેંક સ્થાપવાની અગત્ય.

૨૩૨

સ્વધર્મી બંધુઓની સેવાર્થે તત્પર થયું ન હોય. જ્યારે સ્વા-
આખી જૈન કોમ થાંધતા, વિલાસપ્રિયતા અને ધર્માધતાના વધતા વ્યાધિઓનું
વ્યાપારી કેમ બળ કમી થશે ત્યારે ઉપરના પ્રશ્નનો ફરતો અવશ્ય આવી જશે;
ન હોય? અને તે આવતાં કોમનો મોટો ભાગ વ્યાપારી બનવા પામશે,
અને એમ બનતાં કોમની આર્થિક સ્થિતિ સરેરાશ ઠીક જોવા-
માં આવશે. આ ભવિષ્ય માટેની મુશ્કેલી થાંધવામાં આવી, કિંતુ વર્તમાનમાં તે
ઉપર બતાવવામાં આવેલ દોષોનું સર્વથા નિકંદન કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય જૈન
શ્રીમંતોએ સ્વધર્મી બંધુઓના રક્ષણાર્થે અતિ આવશ્યક છે.

જૈનોના ત્રણે શ્રીરકાનાં બુદ્ધાં બુદ્ધાં અધિવેશનો આજસુધીમાં ઘણાં મળેલાં
છે, તેમાંનાં ઘણાંખરાનાં પ્રમુખ મહાશયોના તેમજ વક્તાઓના
કોમના કેટલાએક મુખથી જૈન બેંક કો સ્થાપવા વિષેના ઠરાવો લગભગ ઘણીખરી
નેતાઓએ આ બેંકોમાં પસાર થયા હતા, કિંતુ અધાવધિ વ્યવહાર રૂપ આ-
પ્રશ્ન (વિષે કઈ પવામાં જૈન કોમ કેમ પછાત પડી છે તે સમજી શકાતું નથી.
કઈ કોન્ફરન્સ- ઇ.સ. ૧૯૦૭ માં અમદાવાદ ખાતે મળેલાં જૈન સ્વે-
માં પોતાની તાંબર કોન્ફરન્સના અધિવેશન પ્રસંગે પ્રમુખસ્થાનેથી રાય
સહાનુભૂતિ સિતાપચંદ્રજી નાહારે પોતાના ભાષણમાં “શ્રી સંઘબેંક” સ્થા-
દર્શાવી છે? પવાથી કોમના ઉદયની આશા બતાવી છે.

ઇ.સ. ૧૯૦૮ માં ભાવનગર ખાતે મળેલાં કોન્ફરન્સનાં
અધિવેશન પ્રસંગે પ્રમુખસ્થાનેથી શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈએ જૈન બેંક સ્થાપ-
વા વિષેની આવશ્યકતા દર્શાવનારો ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કર્યો હતો.

પુના ખાતે મળેલી કોન્ફરન્સની બેઠક વખતે પ્રમુખસ્થાનેથી ઠરાવ ૧૩ મો
‘જૈનબેંક’ સ્થાપવાની અગત્ય વિષે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ઉપરાંત અન્ય સ્થળે મળેલાં અધિવેશનોમાં પણ ‘જૈનબેંક’ વિષેના ઠરાવો પ-
સાર કરવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ પૂરતા સાહિત્યના અભાવે અહિં રજૂ કરી શકેલ નથી.

વસ્તુતઃ કાર્યસિદ્ધિમાં હમેશાં Will Power ઇચ્છાશક્તિની અનિવા-
ર્ય અગત્ય હોય છે, પરંતુ ઘણાંખરા ઠરાવોની માફક આ ઠરાવના સંબંધમાં જૈન
કોમના આગેવાનો ઠરાવ પસાર (!) કરવા સિવાય કશું કરવા સમર્થ થયા નથી,
તેનું કારણ લેખકને એ લાગે છે કે, તેઓનામાં will ઇચ્છા છે, પરંતુ તેને અમલ-
માં મૂકવા Power શક્તિની જરૂર છે, તેની ગેરહાજરી જોવામાં આવે છે.

અંતે—પરમાત્મ પ્રતિ પ્રાર્થના છે કે, જૈન કોમના નેતાઓમાં ઇચ્છા અને શક્તિ
બંનેનો સહયોગ થવા જોઈતો બળ ત્રીજી જૈન કોમના કલ્યાણાર્થે જૈન બેંક સ્થાપ-
વાનો શુભ દિવસ નજીકમાં બતાવે.

સુખર્ષ—ઘાટકુપર.

પંડિત આવજી દામજી શાહ.

૨૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિશ્વમાં આત્માનું સ્થાન.

આ જગત્ અનેક મનુષ્યોને જરા, મરણ, કષ્ટ, વ્યાધિ અને સર્વ પ્રકારના દુઃખોથી ભરેલું જણાય છે. સંસાર તેમને હાવાનળ જેવો ભાસે છે, અને તેમના અંતઃકરણની સ્થિતિ ફાંસીની સજા પામેલા કેદી જેવી હોય છે, તેઓ દીન અને નિરાશાથી ભરપુર રહ્યા કરે છે. પરંતુ જે આત્માઓ ‘અમે’ કોણ છીએ ? કઈ કોટિના છીએ ? અમારું અસ્તિત્વ (existence) આ જગતમાં કયા હેતુઓ સિદ્ધ કરવાને માટે છે ? અમારું જીવનસૂત્ર શું હોવું જોઈએ ? સ્વાર્થત્યાગ—(self-sacrifice) અમારા જીવનનો ઉત્તમોત્તમ સદ્ગુણ-કેટલે અંશે પ્રાપ્ત કર્યો છે ? આ અને આવા અનેક પ્રશ્નો પોતાના વિચાર દ્વારા ઉત્પન્ન કરી અંતઃકરણને જાગૃત કરી શક્યા છે તેઓને એજ જગત્ દુઃખમાત્રથી રહિત તેમજ સુલભ અને આનંદથી ભરેલું પ્રતિબિંબિત થાય છે.

આ રીતે સમજણના ભેદથી એક મનુષ્ય અનંત દુઃખપૂર્ણ જગતમાં વસે છે ત્યારે બીજો મનુષ્ય હૃદયભેદ હોવાથી અનંત સુખપૂર્ણ જગતમાં વસેલો હોય છે. બંનેની ભૂમિકા જુદી હોવાથી—જ્ઞાન હૃદયમાં તદ્દાવત હોવાથી દુઃખ સુખનો અનુભવ કરવામાં પણ તદ્દાવત પડેલો હોય છે.

જ્ઞાનની વિકાસવાળી સ્થિતિમાં કોઈ સ્થાને દુઃખ દેખાતું નહિ હોવાથી તે જ્ઞાન સ્થાથી રહે છે. દુઃખવાદી મનુષ્યનું દુઃખ જ્ઞાનની ભૂમિકામાં પ્રવેશ થતાં જતું રહે છે. આથી જે દુઃખ અસ્થિર છે અને જ્ઞાનના પ્રકાશમાં લુપ્ત થઈ જાય તેવું છે તે ખરેખર સત્ય નથી. પરંતુ તે દુઃખનું સંયમન કરવાની આત્મશક્તિ જે આનંદથી તે દુઃખને વેદે છે તે આનંદ સત્ય છે.

સુખવાળી અવસ્થા પ્રકટ કરવા માટે સ્થાન (Place) અને સંયોગો (Circumstances) બદલવાની આવશ્યકતા છે. પરંતુ ખરેખરી અગત્યતા સ્થિતિ વિશેષ (Self-change) ની છે. સ્થિતિ બદલાતાં સંયોગો અને સ્થાનનો પ્રભાવ પણ બદલાઈ જાય છે. મનની સ્થિતિ બદલાતાં મરૂભૂમિ નંદનવન બની જાય છે. પરંતુ આ સ્થિતિનું રૂપાંતર કોણ કરી શકે ? એના ઉત્તરમાં કહેવું જોઈએ કે— ‘ આત્મગણ પ્રાપ્ત કરનાર મનુષ્ય. ’

આ વિશ્વમાં સુખ્યત્વે કરીને ત્રણ પ્રકારની કોટિવાળા મનુષ્યો રંગભૂમિ ઉપર દેખાવ દેતા જોવામાં આવે છે. પ્રથમ પ્રકારના મનુષ્યોનો જુદો વિકાસ બહુજ અલ્પ પ્રમાણમાં થયેલો હોવાથી તેમની પ્રત્યેક ક્રિયાઓ ગતાનુગતિક—ક્રોધોગ્રાહના યંત્ર જેવી હોય છે. આવા મનુષ્યોને પોતાના શરીરનું પોષણ અને પોતાની જરૂરીઆતોને પુરી પાડવા સિવાય બીજી કંઈ પરવા હોતી નથી. એમના વિચારનો

વિનયમાં આત્માનું સ્થાન.

૨૩૩

વિષય આહાર, નિદ્રા અને ઇન્દ્રિય તૃપ્તિ સિવાય હોતો નથી. જૈનદૃષ્ટિએ આ આત્માઓ ‘બહિરાત્માઓ’ કહેવાય છે. ‘હુ’ એટલે આત્મા એવું ભાન તેઓને આ કોટિમાં નથી. ભક્ષ્યાભક્ષ્ય અને પેયાપેયનો વિવેક રાખતા નથી. સારાં ખોટાંની વહેંચણી કરી શકતા નથી. સ્વાર્થની ખાતર વારંવાર ક્રોધ-અભિમાન અને અસૂયાની લાગણી પ્રદર્શિત કરે છે. અથવા માનસિક નબળાઈને લીધે પરનિંદામાં પ્રવૃત્ત થતા જોવામાં આવે છે. એમની ધાર્મિક ક્રિયાઓ મુખ્યત્વે કરીને ગતાનુગતિક હોય છે. પરહિત માટે અથવા આત્માની મુક્તિ ગેળગવા માટે તે તે ક્રિયાઓ કરવાની જરૂરીઆત તેઓ સ્વીકારતા નથી. દયાનો સિદ્ધાંત ઉપર ઉપરથી સમજતા હોય છે. તેમનું આદરેલું તપ સકામનિર્જરા માટે હોતું નથી. તેમના ઉપવાસો આત્મગળ પ્રાપ્ત કરવા માટે નહિ પરંતુ લંઘન પુરતા હોય છે. દરેક સારી અથવા ખોટી ગમે તે હકીકતોમાં ‘હાથ હા’ કરતા વિવેકથી વિચાર કર્યા વગર તુરત ભગી બન્ય છે. સ્વતંત્ર વિચારનો તો અહીં અવકાશજ નથી. જિનપૂજા આદિ કૃત્યો કુળધર્મના એક આચાર તરીકે માનીને કરતા હોય છે.

અમુક ‘સાડે’ અથવા અમુક ‘ખોટું’ એ ભાવના તરફ વિવેકથી ભગૃત થતો મનુષ્ય બીજી કોટિમાં પ્રવેશ કરવાને લાયક જણાય છે. અહીં પ્રશસ્ત રાગની મુખ્યતા હોય છે, ક્રોધ અને ધિક્કારની જે લાગણીઓ પરનિંદા ખાતર ગળગ થતી હતી, તે હવે ઉપયોગી અને અન્યને હિતકારી પરિણામવાળી પારિસ્થિતિમાં પ્રકટે છે. સ્વપરનું હિત આ કોટિના મનુષ્યો યુક્તિથી જુદી જુદી લાગણીઓ પ્રદર્શિત કરી સાધતા હોય છે. એમની યુક્તિઓ સ્વાર્થ સાધના માટે હોતી નથી પરંતુ સ્વપરના હિતની ખાતરજ યોજાય છે. પ્રશંસા, કીર્તિ વિગેરેની દરકાર કરતા નથી. ખાનપાનમાં મિતાહારી હોય છે. આ કોટિમાં સ્વાર્થ ત્યાગની ઉમેદવારી મનુષ્યો કરતા હોય છે. પ્રત્યેક ક્રિયાઓ સમજણ અને હેતુ પૂર્વક કરતા હોય છે. આત્માને અહીં તેઓએ ઓળખી લીધેલો હોય છે. જીવન કોઈ ઉચ્ચ હેતુ માટે છે એવું ભાન અહીં નિરંતર તેમને ભગૃત હોય છે. ઇન્દ્રિયના વિકારો ઉપર સંયમન અને તેટલું રાખવા પ્રયત્નશીલ જણાય છે. તેમનો વ્યવહાર એવો સુંદર હોય છે કે બીજાઓ તેનું અનુકરણ કરવા લલચાય છે; આ કોટિના મનુષ્યોને સારા ખોટાંની પરીક્ષા હોવાથી એક મનુષ્યના ગેરવ્યાજળી વર્તન સામે તેમનો તિરસ્કાર હોય છે પરંતુ માનસિક નબળાઈ હોવાથી તેઓ તે ગેરવ્યાજળી વર્તન અટકાવી શકતા નથી. અથવા ‘નીરૂપાયપણું’ બાંહેધર કરે છે. સ્વતંત્ર વિચારક હોય છે છતાં ‘સ્વતંત્ર વાતાવરણ’ ઉત્પન્ન કરી શકતા નથી. તેઓ પોતાના વડીલોના ગેરવ્યાજળી અને અન્યાયી વર્તન હોવા છતાં પણ અસાધારણ માનદૃષ્ટિથી જ જુલે છે. તાત્પર્ય કે તેઓને અંદરથી જૂઠાણાં તરફ તિરસ્કાર હોવા છતાં તેઓ કામ ચલાવી લેવાની વૃત્તિવાળા હોવાથી મધ્યમકોટિના મનુષ્યો કહેવાય છે. આ મનુષ્યો અનેક ધંધાઓ-

૨૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખાતાંઓ ચલાવે છે અને ગડમથલ પણ તેના પ્રમાણમાં કરતા હોય છે પરંતુ તેમનું લક્ષ્યબિંદુ (point of view) નિર્દોષ હોવાથી વિશ્વને આવા મનુષ્યોની ખાસ જરૂર હોય છે. શરીરબળ અને મનોબળનો વિકાસ આ કોટિના મનુષ્યોને ખાસ જરૂરી (necessary) લાગે છે, તર્ક અને વિવાદો આ કોટિના મનુષ્યોને પ્રિય હોય છે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિ કરી પ્રજાનો ચર્ચાઓ ઉપસ્થિત કરે છે. અને તે દ્વારા અસુક સિદ્ધાંતનો નિર્ણય પ્રાપ્ત કરવા પ્રેરાય છે, આ કોટિમાં જે મનુષ્યોની માનસિક નિર્બળતા વધારે પ્રમાણમાં રહેલી હોય છે તેો નિર્બળપણે સર્વ સહન કરી ચલાવી લેવાની ટેવ રાખતાં જણાય છે અને જે સમજતાનું પ્રમાણ વધારે હોય છે તેો ક્રોધાદિ લાગણીનો પ્રવાહ અન્યને નુકશાન કરવાં સુધી પહોંચી જાય છે. જેકે ‘સમતોલપણ’ એ આ કોટિના આત્માઓનું જીવન સૂત્ર હોય છે છતાં પૂર્વસંસ્કારો તેમને તે કોટિમાંથી ન્યુત કરી શકે છે.

ત્રીજી કોટિના આત્માઓનો જીવન મંત્ર ‘અલેહતા’ હોય છે. તેઓ શાંતિ અને ગંભીરતાથી દરેક કાર્ય ઉકેલતા હોય છે. આત્મશક્તિ સમજાવવા છતાં શાંતિને ચાહનારા હોય છે. પ્રથમ કોટિમાં જે શાંતિ નિર્બળતાથી નીરૂપાયે રાખવી પડતી હતી તે આ કોટિવાળા મનુષ્યો સમજતાથી ઇચ્છાપૂર્વક રાખી શકે છે. જ્યારે જ્યારે નિઃસ્વાર્થ કાર્યો તેમના હાથે અને છે ત્યારે ત્યારે સ્વાભાવિક શાંતિ પ્રકટી નીકળે છે. પૂર્વાવસ્થાના બાળ ખ્યાલો તરફ હસવું આવે છે તેમજ અત્યાર સુધીના વર્તન માટે પશ્ચાત્તાપ પ્રકટે છે. મૃત્યુને આશ્વ તુલ્ય નહિ માનતાં વર્તમાન જીવનના ધાક ઉતારવા તુલ્ય માને છે. પરમાત્મા પાસે સુખિની માગણી નહિ કરતાં આ કોટિના આત્માઓ આત્મા અને પરમાત્માનું ઐક્ય સાધવાની અભિલાષાવાળા હોય છે. જનસમુદાયનાં દુઃખો પોતાનાં માની લીએ છે. સ્વતંત્ર વિચારક હોઈ, સંયોગો તપાસી પોતાનું વિચાર વાતાવરણ મજબૂત કરે છે, મન, વચન અને ક્રિયાથી સર્વનું હિતજ ઇચ્છે છે. મૈત્રી, પ્રમોદ, શરૂણ અને માધ્યસ્થ ભાવનાઓનું બળ નિરંતર પોતાના આત્મામાં રેડ્યા જાય છે. સુખ દુઃખને સમભાવથી વેદવાની કળા આ કોટિએ સિદ્ધ થતી હોય છે. આ કોટિએ રહેલા આત્મા ઉપરનો જનસમાજનો વિશ્વાસ પ્રચંડ હોય છે. પ્રેરણા બળ વડે સંખ્યાબંધ આત્માઓને ઉચી કોટિએ સુકવાની પ્રબળ ઇચ્છાવાળા હોય છે. તેમની પ્રત્યેક ક્રિયાઓ આત્મા સાથે ઓતપ્રોત થયેલી હોય છે, દરેક સ્થાનેથી ગુણનેજ ગ્રહણ કરે છે. દોષ દષ્ટિ અહીં હોતીજ નથી. અસત્યની સામે સમજાવણે વિરોધ ઉભો કરે છે. પરંતુ તેમનું આત્મબળ દૃઢ હોવાથી વિજયવંત નીવડે છે. આ અવસ્થા તૈનદષ્ટિએ અંતરાત્માની ઉચ્ચ કોટિ ગણાય છે.

આ પ્રકારે મનુષ્યો ભિન્ન ભિન્ન કોટિમાં વર્તતા હોય છે. પરંતુ તેથી ઉપરની કોટિવાળા મનુષ્યો નીચેની કોટિવાળાઓને ધિક્કાર અથવા હલકાઈની નજરથી

વિશ્વમાં આત્માનું સ્થાન.

૨૩૫

જોતા નથી પરંતુ તેઓ એમ માને છે કે વિશ્વના અચળ નિયમ પ્રમાણે જે બનવા યોગ્ય હોય છે તેમજ બન્યું હોય છે. જે પરિસ્થિતિનું વાતાવરણ વર્તમાનકાળમાં જે કોટિવાળા આત્માઓમાં દેખાય છે તે તેમની 'પૂર્વ' પ્રયોગની ક્રિયાનું ફળ છે, એમાં આશ્ચર્ય જેવું કશું હોતું નથી એમ તેઓ માનતા હોય છે. ત્રીજી કોટિવાળા મનુષ્યો એમ માનીને લમણે હાથ દબાવેલી રહેતા નથી. પરંતુ આત્માઓની કોટિ કેમ ઉચ્ચ થાય તે માટે જીવનપર્યંત પ્રયત્નશીલ રહે છે અને પોતાનાથી બની શકે તેટલું કરી પણ શકે છે. તેમનું મુખ સદા પ્રસન્ન હોય છે. તેમને બીજા આત્માઓની અધોગતિનો ખેદ અંતરંગમાં વર્તેલો હોય છે. પરમાર્થના અચળ માર્ગમાં તેમનું પ્રયાણ હોય છે. શુદ્ધસ્થજીવનમાં કાં તો આવી ઉચ્ચકોટિની પરિપાલના કરે છે અથવા તેથી આગળ વધી નિષ્કામ સાધુજીવન ગાળતા હોય છે. પ્રમાદ અને આલસ્યનો ભોગ નહિ થઈ પડતાં ઉત્તરોત્તર એ કોટિમાં આગળ પગલાં ભરતાં હોય છે.

પ્રત્યેક આત્મા માટે વિશ્વમાં ઉચિત સ્થાન યોજાયેલું છે. અવસ્થાના રૂપાંતરને આપણે 'આમ કેમ બન્યું?' એમ ઉચ્ચારીએ છીએ. દરેક આત્મા વિકાસ-વડે જૂદી જૂદી અવસ્થાના સ્થાનમાં નિયત થાય છે. જેમ જેમ આત્મસ્ફુરણ-માનસિક ગળ વધતાં જાય છે તેમ તેમ પશુજીવનમાંથી મનુષ્યજીવન અને મનુષ્યજીવનમાંથી દિવ્ય જીવનની કોટિઓ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે જ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કહે છે તેમ:—

यदा न प्रेर्यते चित्तं, चिन्मात्र प्रतिबंधतः ।

अनादि वासनावातै, स्तदा ते परमं सुखं ॥

“ત્યારે ચિત્ત અનાદિ સંસ્કારરૂપ પવનથી ચલિત થતું નથી તેમજ ઉપર ઉપરના જ્ઞાનવડે સંકુચિત થતું નથી ત્યારેજ વાસ્તવિક સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.”

તાત્પર્ય કે—સંસારના અનેક સુખ દુઃખના પ્રસંગો ઉપર આત્મગળનો નિરંતર ઉપયોગ અને તે વડે ઉત્પન્ન થતો આનંદ એ આ વિશ્વમાં આત્માઓનું ઉચ્ચતમ સ્થાન છે.

કૃત્તેલચંદ ઝવેરભાઈ.

૨૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી માનતુંગ આચાર્ય વિરચિત ભક્તામર સ્મરણ ૧ પદ્યાત્મક રહસ્ય.

(લખનાર—દુર્લભજી પિંડ ગુલાબચંદ, વલા.)

હરિગીત છંદ.

ભક્તિ સહિત પ્રણમેલ સુરના, ૧તાજ મણીઓની પ્રણા,
કરનાર તસ ઉઘોત, છે હરનાર પાપ તિમિર રમણા;
આધાર રૂપ ભવસાયરે, પડતા ભવિક જનો પ્રતે,
એ શ્રી યુગાદિ પાપ કમલે, પ્રણમીને રૂડી રીતે.

(૧)

ગ્રહિ સકળ શાસ્ત્ર રહસ્યને, ઉપજેલ જસ નિપૂણ મતિ,
સુરલોક નાથે એહવા, ત્રણ લોક ચિત્ત હરણ થતી;
સ્તુતિ કરી નિર્દોષ સ્તોત્ર, વડે સ્તવ્યા જિનરાજને,
નિશ્ચયે કરિ હું પણ સ્તવીશ, તેમાં પ્રથમ જિનરાજને.

(૨)

વિષુધ વિનયી સુરો વડે, જસ પાદ પીઠ પૂજીત છે,
મતિ વિષુ સ્તવવા લાજ તજી, મમ ચિત્ત પ્રેરાયેલ છે;
બાળક વિના જળમાં રહેલા, ચંદ્રના પ્રતિબિમ્બને,
ગ્રહવા ઈચ્છા સહસાત્કારે, કૃષ્ણ ધરે ણીજત મને.

(૩)

હે ગુણનિધિ ? ઉજવલ મનોહર, ચંદ્ર સમ ગુણ તાહરા,
કથવા બૃહસ્પતિ સમ મતિથી, કૃષ્ણ સમર્થ થતાં નરા;
જળચર ભર્યો ઉછળેલ, જળનિધિ પ્રલયના વાયે કરી,
પરિપૂર્ણ એ નિજ બે ભૂખ્યે, કુણ સમર્થ શકે તરી.

(૪)

એવો હું તો પણ હે મુનિશ, તુજ ભક્તિને આધિન થતાં,
સ્તુતિ કહિશું આપની, નથી શક્તિ મુજ માં હે છતાં;
નિજ બળ વિચાર્યા વિણ હરિણ શું, સિંહ સામે નથી થતી,
નિજ બાળના રક્ષણ નિમિત્તે, સ્નેહના ઉભરાવતી.

(૫)

(અપૂર્ણ).

૧ તાજ=સુકુટ. ૨ ગણા=સમુદ. ૩ નરા=મનુષ્યો.

* આ સ્તોત્ર મૂળ તેમજ આ પદ્યાત્મક અનુવાદ અને ગુજરાતી ભાષાંતર સાથે અમારા તરફથી જાલદીથી પ્રસિદ્ધ થશે. પ્રકાશક.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે.)

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિકૃત) આ ગ્રંથ ઘણો પ્રાચીન છે. બારમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમ્પતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત)
૫. શ્રી ધર્મદેશના (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ)
૬. સંબોધ સમ્પતિ શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક બોધદાયક અને ખાસ પઠનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવાં છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે. વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી, કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચ મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી ગુરુગુણમાળા યાને (ગુરુગુણુછત્રીશ)

(મૂળ સાથે ભાષાંતર.)

(અનુવાદક શ્રીમાન્ કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી નવકારમંત્રના ત્રીજા પદ શ્રી આચાર્ય ભગવાનના છત્રીશ ગુણો શાસ્ત્રકારે કહ્યા છે, તે સાથે તેવીજ છત્રીશ છત્રીશી એટલે ૧૨૯૬ ગુણો આચાર્યમહારાજના છે, તેમ પણ કહેલ છે; તે ગુણો એવા તો અલૌકિક છે કે જે વાંચતાં આચાર્યપદના સ્વરૂપનું જાણ થવા સાથે આત્માને અધ્યાત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે. બાળજીવોના ઉપકાર નિમિત્તે કરેલી શ્રી પૂર્વાચાર્યની આ કૃતિ અદ્વિતીય સમજી શકે, તે માટે ભાષાંતર પણ સાથે આપવામાં આવ્યું છે. ભાષાંતર પણ સરલ અને શુદ્ધ શ્રીમાન્ કર્પૂરવિજયજી મહારાજે કરેલું છે. જે ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. જે ખાસ વાંચન અને મનન કરવા યોગ્ય છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૮-૦ રાખવામાં આવી છે. પોસ્ટેજ જુદું. અમારે ત્યાંથી મળશે.

Social Service—a part of life.

“In whatever way, in whatever channel, in whatever opportunity it gives you to carry the torch to the dark hauses, those prisons in which the poor and suffering dwell, take that torch with you; do not take charity but love. Do not take your idleness but out of the abundance of the crowded hours in which you can not spare a single moment, create leisure. It is greater than filling your names on the pages of history. How will a school master, you ask, serve humanity at 4 O'clock if time has passed ahead? How will a statesman after sitting in the Council weary and tired serve his fellowmen? How can all these people do social service? I say to you that social service is not a thing separate from your life. It is not like a council where men gather, it is not the mosque where many go on Fridays to pray and not the temple where they gather at the proper time. Social service is that which is always with you. it is a thing which you carry with you, when the opportunities are there, when the will is there, and every moment of your life you are awake are all the moments of social service in your life; for like religion it is that which is within you and not that which is outside you. It is a part of your daily life, it is the enthusiastic dedication of yourself to the of humanity which alone makes you a man.”

Mrs. Sarojini Naidu.

જાહેર ખબર.

ભરૂચ શહેરમાં દેશસર માટે (પૂજારી) ગોઠીની જરૂર છે, ખગાર સારો આપીશું અને રહેવાનું મકાન આપીશું. જેમની ઇચ્છા હોય તેમણે લાલામણ પત્ર સાથે નીચે સહી કરનારને જણાવવું અથવા રૂબરૂ મળવું. દી૦

શાહ અમરચંદ જગજીવનદાસ—ભરૂચ.